

35

GRADISOV VESTNIK

GLASILO DELOVNIH LJUDI OZD GIP GRADIS

Leto XXII

Ljubljana, januar 1980

št. 261

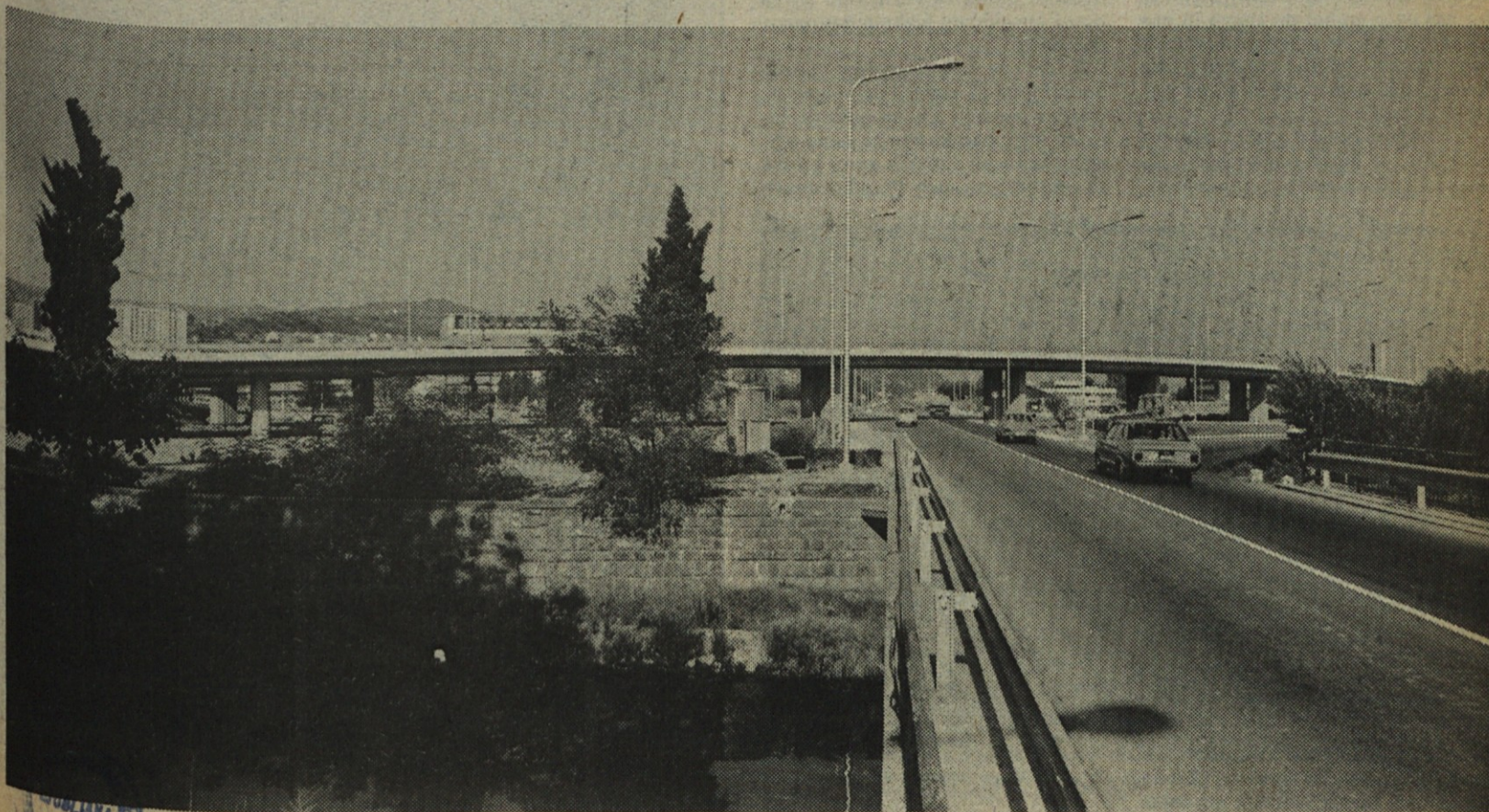
Varčevanje — najvažnejša naloga

O varčevanju v naši družbi že dalj časa govorimo. Vendar so rezultati slabi. V večini delovnih organizacij pa tudi v celi družbi zapravljamo več, kot pridelamo.

Gospodarska situacija je taka, da ne moremo več ostati le pri pozivih in opozorilih na varčevanje. Danes so v procesu reprodukcije motnje, ki zahtevajo takojšnjo družbeno akcijo. To niso problemi kratkoročnega značaja in se ne morejo reševati z začasnimi ukrepi. Predvsem gre za inflacijo, ki nenehno narašča in je v času zamrzovanja cen dosegla nivo 25 %, ter za večanje deficita plačilne bilance, ki je za lansko leto znašal okoli 3,5 milijarde dolarjev.

Po oceni predsedstva zvezne konference SZDLJ so te težave predvsem rezultat resnega zaostajanja v samoupravnem oblikovanju družbenoekonomskih odnosov in dejstva, da delavec v združenem delu še ne vlada s pogoji in rezultati svojega dela, oziroma z družbeno reprodukcijo.

Izhajajoč iz omenjenega, je nujna akcija proti zapravljanju in nekontrolirani porabi družbenih sredstev, proti neracionalnem investiranju, proti kopičenju administrativnega aparata in režijskega osebja, proti brezplodnim seminarjem in svečanim manifestacijam, ki veliko stanejo. Z eno besedo: začeti moramo boj za racionalno proizvodnjo in tudi racionalno porabo.

P05220/1981

Družbena samozaščita tudi v prometu

Dedek Mraz je sicer z zamudo, vendar pa še pravi čas poskrbel za svoje otroke in belo snežno odejo privoščil ne samo hribom, ampak tudi nižjim predelom širom naše domovine. Otroci so tega najbolj veseli, da bo sneg kot naročen popestril njihove počitniške dni.

Vesetje pri otrocih, nezadovoljstvo in jeza pri voznikih! Ne gre za morebitna klasična nasprotja med generacijami, pač pa za težave pri vožnji po snegu, še posebej, ker nas bodo nasledniki nagovarjali: »Očka, pelji me na to ali ono smučišče!« Ustregli boste, če je vaš avto za tako vožnjo v snegu primerno opremljen.

Predvsem kakšne gume moramo imeti za vožnjo po snegu? Lahko izbiramo. Vsaj na pogonska kolesa bomo namestili zimske gume M 'S', kar pomeni mraz in sneg. Na vseh kolesih bomo lahko uporabili tudi ježevke, tj. zimske gume z nabitimi žebliki.

Izkušnje so pokazale, da zmorejo še najbolj zahtevno vožnjo v snegu snežne verige, ki jih na pogonska kolesa, tudi tista z gumami letnega profila, montiramo šele tedaj, ko to zahteva situacija.

Gume z zimskim profilom M 'S' naj bodo radialne izvedbe z jeklenim pasom, ki imajo najboljše vozne sposobnosti. Prednost vožnje z zimskimi gumami je v njihovem globokem in grobem profilu, ki naj ne bo manjši od 4 mm, če hočemo, da nam sneg žlebov ne bo zamašil. Če snežne razmere ne bodo prehude, bo naš avto grebel po snegu in nas vlekel naprej. Na poledeneli cesti ali višji snežni odeji, predvsem na klancu, nas bodo tudi te gume pustile na cedilu.

Če nam v zimske gume nabijejo žebličke, se lahko postavljamo, da vozimo z ježevkami, ki so bile nek-

daj pojem zimske varnosti in imenitnosti. Ker preveč uničujejo ceste, so uporabo ježevk že v večini držav prepovedali, in tudi pri nas so jim šteti dnevi. Z njimi smemo voziti le od 15. novembra do 15. marca. Zato si take investicije najbrž ne bomo privoščili. Če pa bomo na vsa kolesa našega železnega konjička nataknili že rabljene ježevke, potem ne smemo pozabiti, da se morajo vrteti v isto smer kot lani. Upam, da ste na gumah označili smer vrtenja, sicer se bodo ležišča žebličkov razmajala in žeblički bodo izpadli.

Ugotavljamo, da so verige za sneg na pogonskih kolesih najbolj zanesljiva zimska oprema. Njihova slaba lastnost je v tem, da jih je treba vedno znova nameščati in snemati, če nočemo, da se nam ne bodo prehitro strgale, ali poškodovale celo gum, če bomo z njimi vozili po kopni cesti. Pametno je ravnal tisti voznik, ki se je naučil verige nameščati še v toplih dneh, da zdaj pri tem opravilu ne bo staknil ozeblin.

Nekateri vozniki se za vožnjo po snegu zadovoljujejo tudi z gumami letno-zimskega profila. Povzemajo predvsem reklamno mnenje proizvajalcev, da zadovoljujejo tudi za zahtevno vožnjo po snegu. Sami pa boste spoznali, da jim bo marsikdaj potrebno nataknil tudi snežne verige.

V zvezi z gumami še en nasvet. V zračnicah naj bo za vožnjo po snegu zračni pritisk za 0,2 atmosfere večji od predpisanega. S tem se vozne lastnosti gume za vožnjo po snegu zaradi specifičnih fizikalnih pojavov izboljšajo.

Kadar so kolesa našega vozila opremljena za vožnjo po snegu, ne smemo pozabiti na zmanjšanje hitrosti, ki jo narekujejo že same tehnične lastnosti zimskih gum, ježevk ali celo verig za sneg. Pri odločanju o

hitrosti vožnje se nikar ne zanašajte, da dobro podkovan konj ne more zleteti s ceste.

Dobro opremljena kolesa našega železnega konjička pa niso edini pogoj za uspešno premagovanje zimskih težav. Lopata za sneg, vreča s peskom ali vlečna vrv nam lahko pridejo še kako prav, kadar se kolesa vrtijo v prazno. Ne pozabite tudi na kontrolo hladilne tekočine in tekočine v napravi za močenje vetrobranske šipe, saj boste imeli prę-

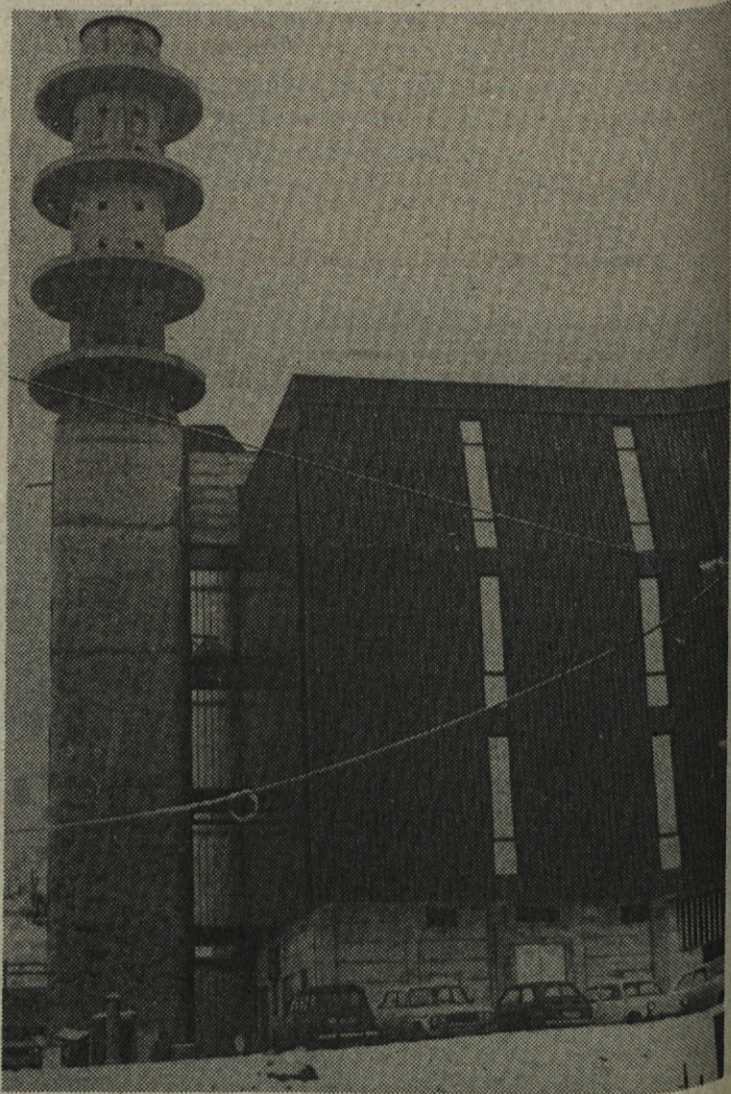
cejšnje težave, če boste dovolili, da vam tekočine zamrznejo.

In nenazadnje: Zadostna zaloga goriva vam bo v primeru, ko je vse drugo odpovedalo in vas pustilo na celilu nekje v snegu, prišla še kako prav, da ne boste potem, ko vas jeza ne bo več grela, v vašem ljubljencu zmrzovali. Če mislite, da vas lahko res doleti kdaj kaj takega, potem je res najboljšje, da avto počiva v garaži, vi pa se grejete raje ob peči doma.

Telekomunikacijski center v Celju zgrajen

Gradnja telekomunikacijskega centra Golovec v Celju je končana. Ostala so še manjša dela in zunanja ureditev objekta. Sedaj Iskra montira opremo, vendar bo ta tako težko pričakovani objekt predan z nekajmesečno zamudo, ki je deloma nastala pri gradnji, deloma pa pri montaži opreme. Investicijska vrednost objekta je čez 240 milijonov dinarjev.

C. P.

Telekomunikacijski center Golovec v Celju

»Botra« Nuša Piškur in direktor OUR Uljanik Pula z obveznimi steklenicami šampanjca pri splovitvi plovnega objekta, ki ga bomo v Gradisu uporabljali pri raznih morskih gradnjah

V ZNAKU STABILIZACIJE

Vsako novo leto se začne polno dobrih upov in želja, hkrati s tem pa nas preveva občutek previdnosti med neznankami, ki nam jih prinaša. Vse to velja v dobri meri tudi za prizadevanja za dosledno izvajanje politike gospodarske stabilizacije — prav gotovo bo leto 1980 v njenem znamenju.

Izhodišča resolucije

Resolucija o politiki izvajanja družbenega plana SR Slovenije za obdobje 1976—1980 v letu 1980 (takšen je njen polni naslov) — izšla je v Uradnem listu SRS, št. 1 od 14. januarja 1980 — bo v vsakdanji rabi upravičeno poimenovana kot resolucija gospodarske stabilizacije, saj takšna usmeritev veje od njene prve do zadnje strani. Pritrditi moramo, da se ne srečujemo prvič s stabilizacijskimi usmeritvami, vendar je ta od prejšnjih precej strožja — tudi zato, ker pri izvajanju stabilizacije v preteklosti nismo bili dovolj strogi.

Iz resolucije povzemamo kot izhodiščne naloge:

- večjo rast izvoza blaga in storitev ob manjši uvozni odvisnosti (ter hitrejšem preudarnem nadomeščanju uvoza),

- izboljšanje strukture proizvodnje in novih naložb z ugodnejšimi plačilno-bilančnimi učinki, večjo učinkovitost naganja v prednostne dejavnosti, večjo povezanost s surovinsko podlago,

- manjšo energetske odvisnosti od uvoza nafte in skrbnejšo usmeritev k domačim energetskim virom,

- proizvodnjo, ki zaposluje več znanja in prinaša večjo kvaliteto,

- izboljšanje lastne akumulacije tozdv in zmanjšanje odvisnosti razširjene reprodukcije od posojil,

- zaježitev neutemeljenih pritiskov na rast osebnih dohodkov in s tem v zvezi na rast sredstev splošne in skupne porabe,

- ublažitev pritiskov na rast cen z vzpostavitev realnejših razmerij

med cenami posameznih izdelkov (družbena kontrola cen),

- administrativno urejanje vprašanj na nekaterih ključnih področjih moramo spreseči z ustreznim samoupravnim organiziranjem in delovanjem samoupravnih organov.

DELAVCI MORAJO VEDETI...

...kakšni so cilji, usmeritve in naloge gospodarske stabilizacije. Vedeti morajo, da se sindikat poleg naštetih nalog zavzema tudi za varčevanje pri stroških za reprezentanco in za službena potovanja, za odgovornejši odnos do nakupa tujih licenc in patentov ter pri sklepanju pogodb s tujimi partnerji, kot tudi za učinkovitejšo usmeritev domačih raziskovalnih in razvojnih projektov k posodobitvi naše tehnologije.

Osnovne organizacije zveze sindikatov so dolžne zagotavljati, da bodo delavci v tozdvih mesečno, posebej temeljito pa ob periodičnih obračunih, ocenjevali rezultate svojega gospodarjenja in pravočasno ukrepali proti motnjam ter ravnanju, ki ni v skladu s sprejeto ekonomsko politiko.

Delavci morajo vedeti tudi to, da morajo skupna sredstva za osebne dohodke v tozdvih materialne proizvodnje letos naraščati za 25 odstotkov počasneje od rasti dohodka. Tisti, ki so lani neupravičeno pohiteli s povišanjem osebnih dohodkov, pa se bodo morali sprijazniti s tem, da jih bodo »nadomestili« letos. Okrog delitve osebnih dohodkov je predvidenih še nekaj odstopanj od navedenega odstotka glede na posebne okoliščine pri pridobivanju dohodka. Sredstva za osebne dohodke delavcev v nematerialni proizvodnji se bodo oblikovala glede na gibanje osebnih dohodkov delavcev gospodarskih organizacij združenega dela, njihova masa pa ne sme biti nad 16 odstotki sredstev za

osebne dohodke v nematerialni proizvodnji v letu 1979. Predvidenih je še vrsta omejitev, med njimi tudi ta, da poraba sredstev skupne porabe ne sme preseči lanske za več kot 15 odstotkov. Posamezna izplačila iz sredstev skupne porabe naj se povečujejo mnogo počasneje, ali ostanejo na ravni lanskega tričetrtletja, le regres za prehrano med delom naj znaša 8 odstotkov od povprečnega osebnega dohodka v lanskem tričetrtletju.

Dogovor o politiki razporejanja sredstev za osebne dohodke in skupno porabo mora biti sklenjen do konca januarja. Zvezni izvršni svet naj bi še januarja sprejel zakon, ki bo opredelil višino sredstev za nekatere osebne prejemke iz materialnih stroškov, za reprezentanco, za znesek pogodb o delu in še nekatera druga sredstva.

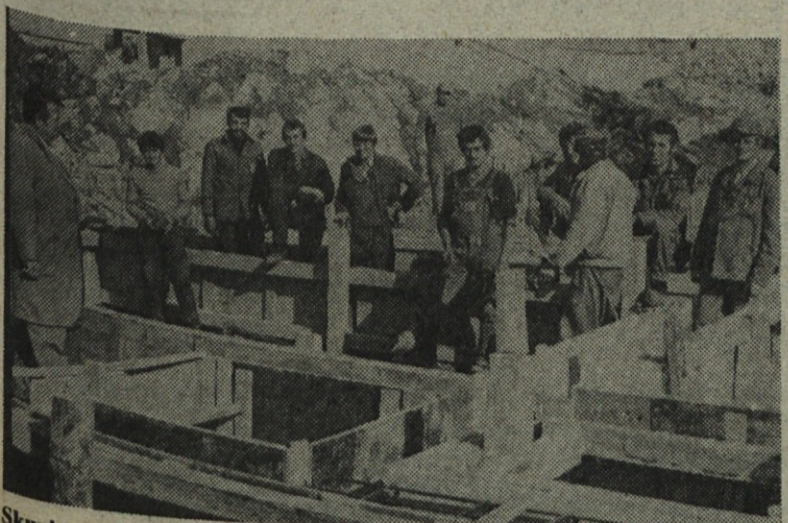
ODREKANJE, PA TUDI RAST

Vsaka organizacija združenega dela naj bi pripravila svoj program na področju cen. Pri zagotavljanju discipline so ukrepi premalo, to vprašanje je treba urediti tudi sistemsko. Osnovne organizacije sindikata ne smejo obstati pri seznanjanju delavcev, morajo jim dati besedo in poskrbeti, da ta pride na pravo mesto. Ne bi se smel ponoviti ta primer: niti ena osnovna organizacija zveze sindikatov v Ljubljani ni analizirala, zakaj so ob novem letu stali nakopičeni vagoni, ki jih ni imel kdo raztovoriti! Tudi osnovne organizacije zveze sindikatov morajo sprejeti svoje operative programe za izvajanje stabilizacije, vplivati pa morajo tudi na materialno stimulacijo boljšega dela. To je nekaj poudarkov s seje, med katerimi bi vsak moral postati naša vsakdanja praksa.

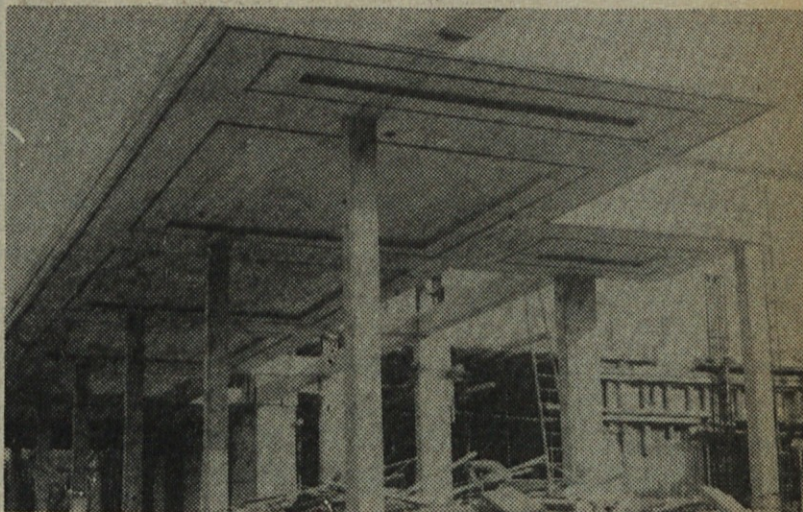
VLADIMIR JERMAN

Ravenčani zagotavljajo: »Letos se boste že kopali v Biogradu«

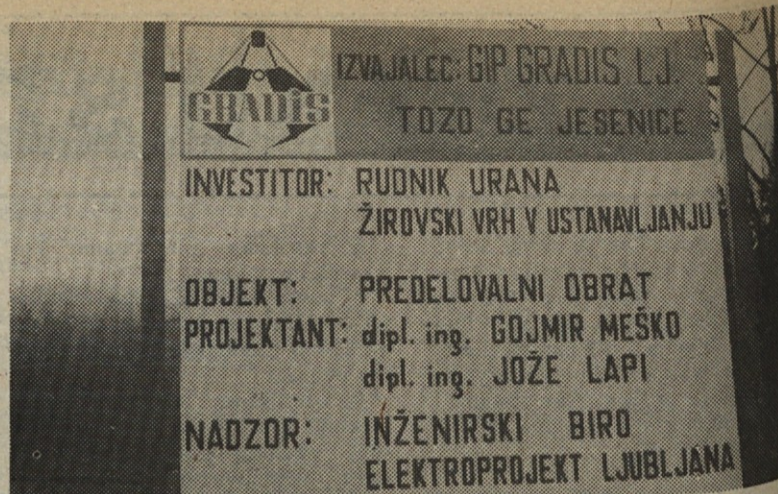
Skupina naših delavcev pri pripravljajanju gradbišča za betoniranje našega novega doma v Biogradu

Prvi obrisi novega doma se že kažejo

Delavsko naselje na Žirovskem vrhu še ni povsem urejeno

Tabla, ki je postavljena ob vhodu na gradbišče na Žirovskem vrhu

NA ŽIROVSKEM VRHU ŽIVO

Julija lanskega leta so delavci našega tozda GE Jesenice začeli s pripravljalnimi deli za gradnjo Rudnika urana Žirovski vrh, tako da bo to gradbišče verjetno največje grad-

bišče jeseniškega tozda v naslednjih letih.

Že sama pripravljalna dela so bila zelo obsežna. Da so sploh lahko začeli z delom je bilo potrebno najprej porušiti in na novo zgraditi dve večji kmetiji, premestiti in regulirati potok Todražnica in urediti naselje za delavce. Ogromno je bilo zemeljskih del in miniranje skal — miniranje je opravil Geološki zavod Slovenije. Potrebno bo zgraditi tudi cesto v dolžini 2,5 kilometra.

Rudnik urana Žirovski vrh — RUŽV bo imel dve glavni lokaciji, spodnjo in zgornjo. Na zgornji lokaciji bo glavni izvozni rov iz rudnika vključno z vsemi objekti drobilnice in različne deponije za rudo in jalo vino. Na spodnji lokaciji, na kateri sedaj v glavnem delamo pa bodo stali objekti za predelavo rude, to je hala, v kateri bo glavni predelovalni obrat, servisni obrat, upravni objekt z laboratorijem, gasilski prostori, rezervoarji za industrijsko in pitno vodo itd.

Sedaj še vedno odvažajo material in ravnajo plato spodnje lokacije. Vse je že pripravljeno za gradnjo

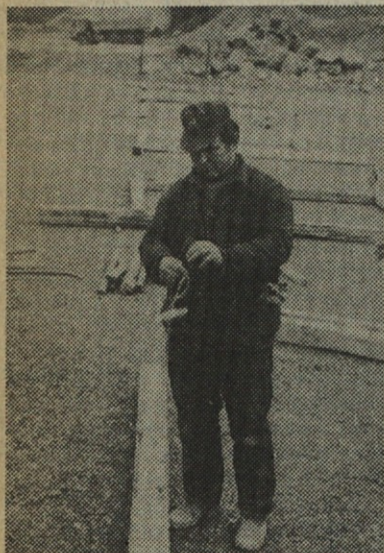
temeljev hale za glavni predelovalni obrat. Regulacija potoka Todražnica je tudi že končana.

V delavsko naselje napeljujejo centralno kurjavo in urejujejo jedilnico. Na gradbišču trenutno dela le 26 delavcev, za katere vozijo hrano iz našega samskega doma v Kranju.

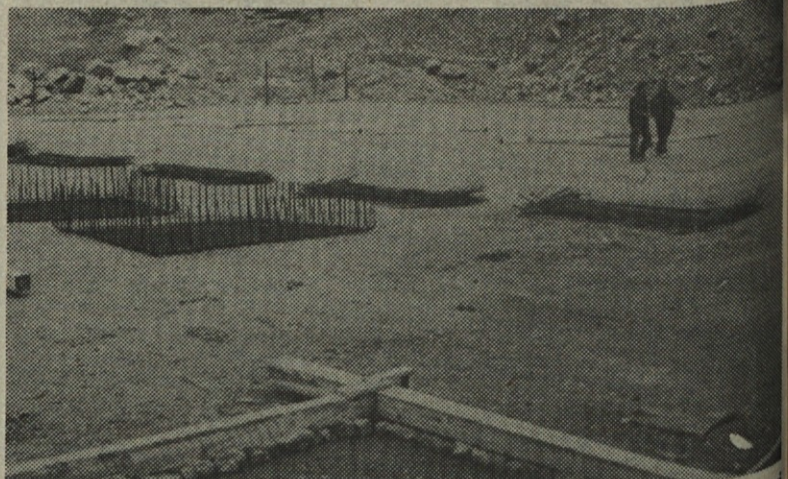
Že marca bo na tem gradbišču zaposleno najmanj 60 delavcev, v času ko bodo gradbena dela na višku pa tudi 150 gradivosih delavcev.

Po predvidevanjih bi dela na Rudniku urana Žirovski vrh mogla biti končana v treh letih.

C. Pavlin

Stevo Jeftić tudi dela na gradbišču RUŽV

Priprava na povezavo armature glavnih točkovnih temeljev za halo, v kateri bo glavni predelovalni obrat

Pripravljalna dela na RUŽV obsegajo tudi rušenje starih in gradnjo novih kmetij s pripadajočimi objekti

Mehanizacija pri delu na RUŽV

Gradbišča v Žalcu

Celjski tozd je več ali manj vedno prisoten tudi v Žalcu. Sedaj imajo tam štiri gradbišča: dom SLO, stanovanjska gradnja, prizidek občine in silosi za Hmezad.

Dom SLO (splošnega ljudskega odpora) gradijo v dveh fazah. Prva faza obsega gradnjo gasilskega doma, končan naj bi bil aprila, večnamensko dvorano za različna predavanja s filmskim predvajanjem, seje itd. V tej fazi bodo zgrajeni tudi prostori za teritorialno obrambo in splošni ljudski odpor.

V drugi fazi pa bo zgrajen nov dom Milice. Po predvidevanjih bo

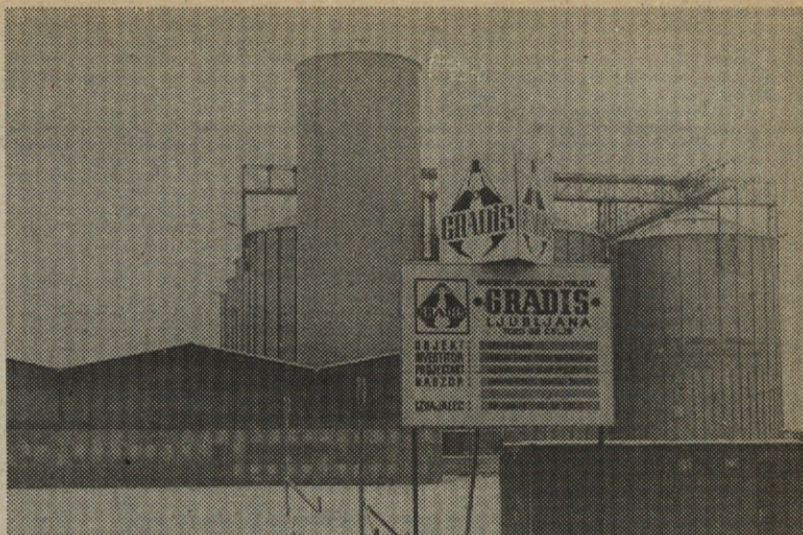
dom zgrajen do 29. novembra letos.

Pred zaključkom gradnje je 120 stanovanj. Prvi blok s 40 stanovanji že vseljujejo, oba preostala pa bosta vseljiva marca letos.

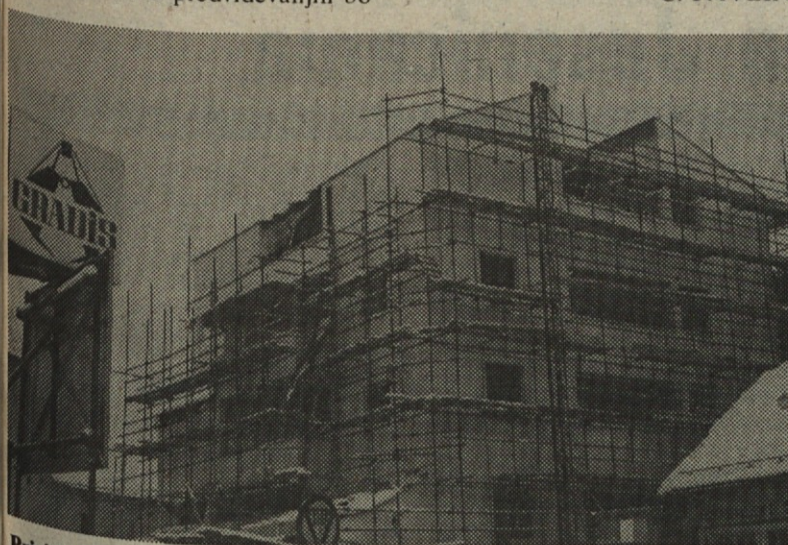
Prostorska stiska žalske skupščine občine bo končana aprila letos, ko bo dograjen prizidek občini. Prizidek bo imel tri nadstropja, v kletnih prostorih pa zaklonska.

Dela na gradnji silosov za Hmezad so že končana ostala je še zunanja ureditev. Za Hmezad pa bodo Celjani že februarja začeli graditi halo velikosti 70 x 25 metrov.

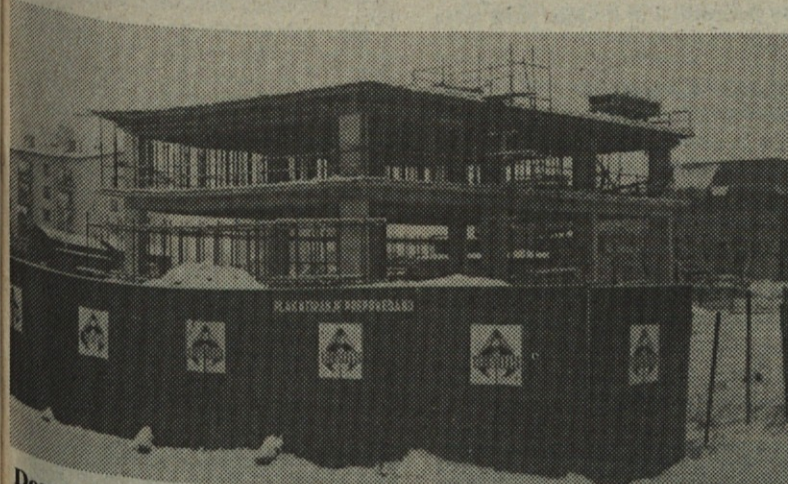
C. PAVLIN

Hmezadovi silosi v Žalcu

Prizidek skupščine občine

Dom SLO bo zgrajen do 29. novembra

Most dolg 24 kilometrov

Otoški emirat Bahrein bodo z mostom povezali s Saudovo Arabijo. Most bo dolg 24 kilometrov in bo veljal čez milijardo dolarjev. Z deli naj bi pričeli naslednje leto.

Zamisel za gradnjo tega mostu je stara že več kot 10 let, vendar je bila dosedaj preobsežna tudi za saudske in bahreinske blagajne. V petih letih

naj bi postavili sistem mostov, ki naj bi spremenil prihodnost majhne, vendar vedno bolj uspešne otoške trgovske skupnosti, ki je že zdaj najpomembnejši bančni center med Singapurom in Londonom.

Pri graditvi mostu bo sodelovalo več najbolj znanih svetovnih gradbenih družb iz celega sveta, od Japonske do ZDA.

Gradnja 120 stanovanj v Žalcu je pred zaključkom

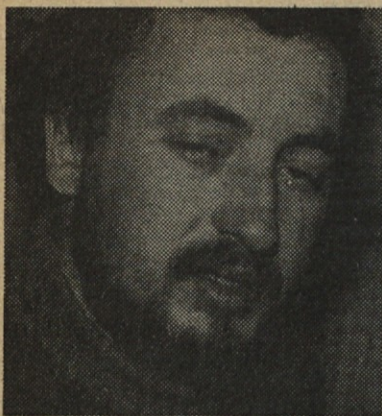
Košček Kitajske v Gradisu

Že nekaj časa je v Gradisu mlada arhitektka iz Kitajske. Vedno nasmejana in dobre volje poskuša, da bi se v svojem delu pri nas čimveč naučila in svoje znanje prenesla v daljno domovino. Ko je delala v tehnični službi skupnih služb, nam je o svojih vtisih povedala naslednje:

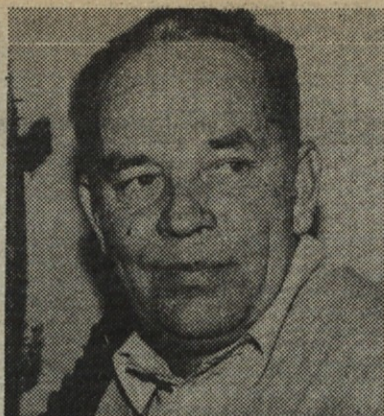
»Pravzaprav sem imela veliko srečo, da sem prišla na specializacijo v Gradis. Od vseh vaših republik je vaša še najbolj razvita, zato sem mislila, da je tudi arhitektura tukaj na najvišjem hivoju. Tako sem želela v Slovenijo, da se tu lahko čimveč naučim.

V Sloveniji bom ostala eno leto in pol. Delala bom na različnih TOZD v Gradisu, nato pa bom šla nabirat prakso še na fakulteto v Ljubljani.

V Gradisu se počutim dobro, čeprav me je bilo od začetka pošteno strah novega okolja. Vendar — tu so vsi prijazni — direktor, inženirji, vratarji, vsi. Našla sem že veliko prijateljev in mislim, da je to simbol prijateljstva med Jugoslavijo in Kitajsko. S pomočjo Gradisovih ljudi sem spoznala že mnogo novih materialov in drugega. Čeprav sem v Gradisu preživela le kratek čas, mislim da sem se tu veliko naučila in da mi bo ostal Gradis za vedno v spominu.»

Stanko Cvijić

Bećir Huseinbašić

Stjepan Mijatović

Omer Deranić

Kako žive radnici u samskim domovima u Struževom i na Jesenicama

Omer DERANIĆ, Jesenice: »Dvije godine stanujem u samskom domu, tako da dobro poznajem sve nedostatke i dobre strane života u domu.

Dom u Jesenicama je nešto stariji od doma u Struževom pa je vjerovatno i čistoća u njemu primjerno slabija. Čistačice dom ne čiste redovno, a kada ga čiste ne trude se baš previše. Osim toga i uprava doma ne brine dovoljno o stanju doma. Po hodnicima ponekad čitav tjedan nemamo svijetla, televizija je stara pa je pokvarena mjesecima. a i sa centralnim grijanjem i toplom vodom previše se šteti.

Hrana je priča za sebe, a to znači da je slaba, bez ukusa, nema prave kvalitete i jednolična je. prilog mesu je najčešće krompir, a i meso je često masno i bez ukusa.

Nemamo pravih sportskih objekata, osim igrališta za odbojku, tako da je naša sportska aktivnost jako slaba.

Svi na tozdu misle da je problem radnika iz drugih republika riješen time što se ih smjesti u samske domove, a niko ne pomisli kako je tim oženjenim ljudima kad samo jednom mjesečno vide ženu i djecu. Dok je čovjek još samski dom je dobro riješenje, a za oženjene bi trebalo izdvajati više sredstva za kupovinu stanova, tako da bi i njihove familije mogle doći gore i da žive zajedno. U tom slučaju bi zadovoljstvo radnika bilo sigurno veće, a i njihova angažiranost na radnom mjestu bolja.

Stjepan MIJATOVIĆ, Struževom: »Do prije par mjeseci stanovao sam u samskom domu na Jesenicama, tako da je zanimljiva usporedba između ta dva doma. Dom u Struževom je konforniji (u sobama po tri radnika), čistiji i udobniji od doma na Jesenicama. Možda i zbog toga što je taj dom noviji a se više računa vodi o njemu.

Što se tiče hrane mogu reći, da je hrana na Jesenicama nešto bolje od

hrane u Struževom ali je u cjelini uzeto u oba doma dosta loša.

Na Jesenicama je za nijansu bolja možda zbog toga što je tamo uprava.

Razlika je i u tome što ovdje imamo toplu vodu za kupanje svaki dan, a na Jesenicama je topla voda bila samo srijedom i subotom, tako da smo se svi kupali u ta dva dana. Tada je velika gužva, a za zadnje uvijek nestane tople vode.

Posteljinu u Struževom mijenjaju samo jednom mjesečno (!), a na Jesenicama svakih četrtnajst dana ili tri tjedna.

U oba doma se sa centralnim grijanjem previše šteti, pa je često više hladno nego toplo. Za građevinara, koji je čitav dan na mrazu i studeni je topla, i to dovoljno topla soba neophodna.

Đevad PIVALIĆ, Jesenice: »U samskom domu me najviše smeta što je topla voda za kupanje samo dva puta tjedno i što se posteljnina mijenja samo svakih četrtnajst dana ili rijede. Pošto so mogućnosti kupanja ograničene trebalo bi posteljinu češće mijenjati jer se u protivnom zamaže i usmrdi, pa nije u sobi u kojoj spavamo četvorica nimalo ugodno.

Hranu u menzi ne bih previše komentirao, jer je mišljenje gotovo svih nas u domu, da je preslaba i jednolična.

Kad bi bilo više sportskih objekata ne bi bilo loše, a i soba za televiziju je premalena, pa kad je kakva utakmica ne možemo svi gledati. Osim toga televizija je većinu godine u kvaru.

Bećir HUSEINBAŠIĆ, Struževom: »Za mene je stanovanje u samskom domu bez prigovora. U sobi gajim cvijeće, uglavnom kaktuse, čitam knjige i bavim se literarnim radom. Pišem prozu i stihove i to je moj veliki hobi. Uživio sam se u život u domu pa mogu reći, da je Gradiš

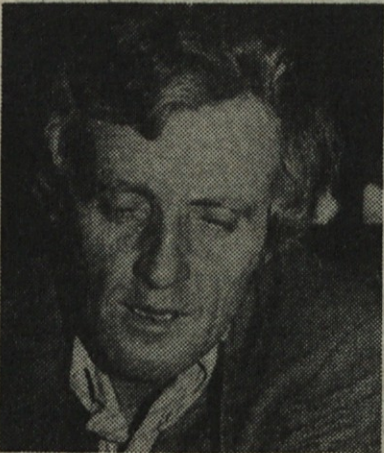
moj drugi dom, jer u Gradisu radim već 11 godina.

O hrani, koju svi kritiziraju mogu reći, da je u odnosu na cijenu koliko dajemo za pojedini obrok hrana dobra. Za bolju hranu bi sigurno morali i više platiti.

Smeta me to što se u domu ne poštuje sanitarni minimum. Po pravilniku je predviđeno, da se posteljnina mijenja dvaput mjesečno, a mijenjaju je samo jednom, za deke je predviđeno, da se peru svake dvije godine, a nisu bile oprane od useljenja u dom 1973. godine. Osim toga dom za sve te godine nije bio nijednom okrećen tako da su zidovi posivili i pocrnili, a ni hodnici nisu ništa bolji.

Stanko CVJIĆ, Jesenice: »Na prvom mjestu moram reći, da čistoća u domu nije naročita jer se dom ne čisti redovno, ali je naš dom u odnosu na ostale samske domove na Jesenicama ipak među čistijima. Noviji blok je nešto čišći od ostala dva.

Hrana je totalno loša. Nije skupa ali je uvijek isto i hrana je slabe kvalitete. Svi bi bili zadovoljniji, da je koji dinar skuplja samo, da bi bila raznovrsnija i kvalitetnija.

Smajil Mujčić

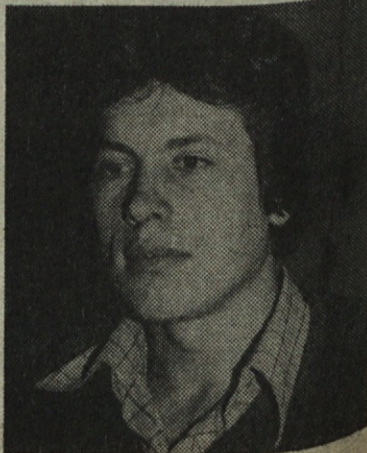
Nedostaje (fali) nam soba za društveni život, soba za televiziju je premalena, tako smo primorani, da smo najčešće svako u svojoj sobi. Da imamo više sportskih objekata ne bi bilo loše.

Smajil MUJČIĆ, Struževom: »Sada radim na gradilištu rudnik urana Žirovski vrh pa bi najprije rekao nešto o tome. Pitam se, tko ima pravo, da pošalje radnike na gradilište gdje osim kreveta nema gotovo ništa. U sobama je hladno, nema pijaće vode, nema WC, nema ništa. Hrana koju plaćamo je nizašta. Zbog takvog odnosa vodećih do nas koji tamo radimo moglo bi se još mnogo toga reći.

Što se tiče života u samskom domu u potpunosti se slažem sa svime što su rekli ostali, ali bi naglasio još i to, kako je moguće, da u našoj kuhinji ne radi niti jedna školarica, već su sve priučene. Možda je i z bog toga kvaliteta hrane tako slaba?

Upravnik doma previše šteti na centralnom grijanju, pa je u sobama dosta hladno. Kada mu se požalimo da je hladno i kažemo neka pusti topliju vodu u radijatore on nema niti malo razumijevanja za nas.

C. PAVLIN

Đevad Pivalić

INOVACIJE V ZDRUŽENEM DELU

Pomena znanstveno tehnološke revolucije po drugi svetovni vojni se je naša socialistična družba že v oblikovanju svoje prave državnosti zavedala v polni meri, saj je pokojni Boris Kidrič v predlogu zakona o izumih in tehničnih izboljšavah že decembra 1948 zapisal:

Socialistična izgradnja je tesno povezana z razvojem tehnike in zahteva stalno ustvarjalno delovanje za njeno izpolnitev.

V citiranem predlogu zakona so podani vsi temelji socialistične teorije inovacijskih procesov, ki si jih oglejmo za primerjavo z novjšimi ugotovitvami:

1. Brez stalne inovatorske dejavnosti ni ekonomskega razvoja glede na zakonitosti sodobne ekonomije
2. Zaradi prvega pogoja mora biti v socialistični družbi organiziranje in zavestno spodbujanje vseh novih vidikov tehničnih inovacij zavestna naloga vse družbe, posebno delavskega razreda, če želi iti vzporedno z razvojem svetovne tehnologije in stalno izboljševati svoja proizvodna sredstva.

3. Tej potrebi mora slediti množičnost novatorstva in izumiteljstva.

4. Družbeni interesi se morajo skladati z moralnimi in materialnimi interesi ustvarjalca nove tehnologije — iznajditelja, novatorja.

5. Zaradi tega mora družba iskati tehnične ustvarjalce in jim zaupati naloge za reševanje predvidenih in planiranih tehničnih vprašanj v vsej družbeni in gospodarski strategiji in v strategiji gospodarskega razvoja posameznih gospodarskih ali raziskovalnih enot.

Danes vemo, da so takšna stališča cilj vseh najrazvitejših družb sveta, žal pa ugotavljamo, da že po več kot 30 letih ni uresničena večina zastavljenih ciljev.

Novejša dodatna ugotovitev pa je, da je že znanstveno tehnološka revolucija dosegla tak razmah, da se v razvitem svetu najnovejša tehnologija spremeni najkasneje v desetih letih in najkasneje tudi v tem času zastara.

Rezultati znanstveno tehnične revolucije, ki temeljijo na teoretskih osnovah, ki jih je postavil pri nas Kidrič, pa so v svetu sledeči:

— več kot 400.000 formalno prijavljenih patentov letno, 2 milijona tehničnih izboljšav, to je revolucija, ki je dala računalnike, antibiotike, laserje, transistorje, barvno televizijo, avtomatizacijo proizvodnje, polete v vesolje.

Pri nas pa smo bili žal vseh 30 let le opazovalci te revolucije in smo se zlasti v šestdesetih in sedemdesetih letih zanašali na uvoz tehnologije — češ, to je ceneje!

Kaj pomeni biti opazovalec znanstveno tehničnega razvoja je lepo ilustriral primer, ki je bil objavljen

pred kratkim preko TV programa ljubljanske televizije.

1. primer: Naše tobačne tovarne imajo že več kot stoletno tradicijo (Zagreb 120 let, Ljubljana 100 let). Poleg tega imamo odlične vrste domačega tobaka, smo ena od večjih držav izvoznic surovega tobaka, vendar kljub temu nimamo značilne jugoslovanske cigarete, ki bi jo lahko prodajali po celem svetu, celo obratno, vse naše večje tovarne se potegujejo za tuje licence, poleg tega pa še uvažajo tobačne izdelke.

2. primer: Angleška tobačna industrija je razvila nekaj vrst cigaret in drugih tobačnih izdelkov, ki slovi po celem svetu, pri tem pa nimajo niti ene tobačne rastline na britanskem otoku. Komentar je najbrž odveč, čeprav je identična situacija v čevlarski industriji in industriji čokolade ter bonbonov.

Razmere v svetovnem merilu v smislu družbenega bogastva so se odločujoče spremenile, saj je danes oplemenitena tehnologija odločujoča ekonomska kategorija, ne pa zemlja, kot je veljalo nekoč.

Svetovna razdelitev novih dobrin, ki nastajajo z novimi izumi pa je v 15 najrazvitejših državah 95 % vseh izumov, le pet procentov pa odpade na vse ostale države sveta, vključno z Jugoslavijo. Torej je očitno, da je to temeljni vzrok za poglabljanje prepada med razvitimi in nerazvitimi.

Mogoče je ena najvažnejših ugotovitev, da v proizvodnji ni nič več odločujoč obseg, ampak nivo produktivnosti delovnega procesa, ki je neločljivo povezan z inovacijskim procesom.

Zahodni teoretiki ugotavljajo, da se 75 % produktivnosti doseže s tehničnimi izumi in inovacijami, dočim sovjetski teoretiki ugotavljajo, da je ta odstotek celo 90 %.

Razumljivo je, da so naši novjši družbenopolitični dokumenti, tu mislim predvsem resolucijo X. kongresa ZKJ, VII. kongresa Zveze sindikatov, opredelili pomen inovacijske dejavnosti in v resoluciji je zapisano:

Znanstveno, tehnični napredek postaja vse pomembnejši činitelj ekonomskega napredka. Delavci v združenem delu morajo biti osnovni nosilci tega napredka, morajo uporabljati njegove sadove pri ustvarjanju novih možnosti za svoj lastni in celotni družbeni razvoj. Naša socialistična družba mora stalno razširjati materialni in kadrovske temelji znanstvenega dela, stimulirati mora ustvarjanje in omogočanje hitrejših uporabe modernih dosežkov.

Na osnovi teh sklepov je skupščina SFRJ proglasila leto 1975 za leto tehnoloških inovacij in zaščite pravic industrijske lastnine. Žal danes ugotavljamo, da tudi ta sklep

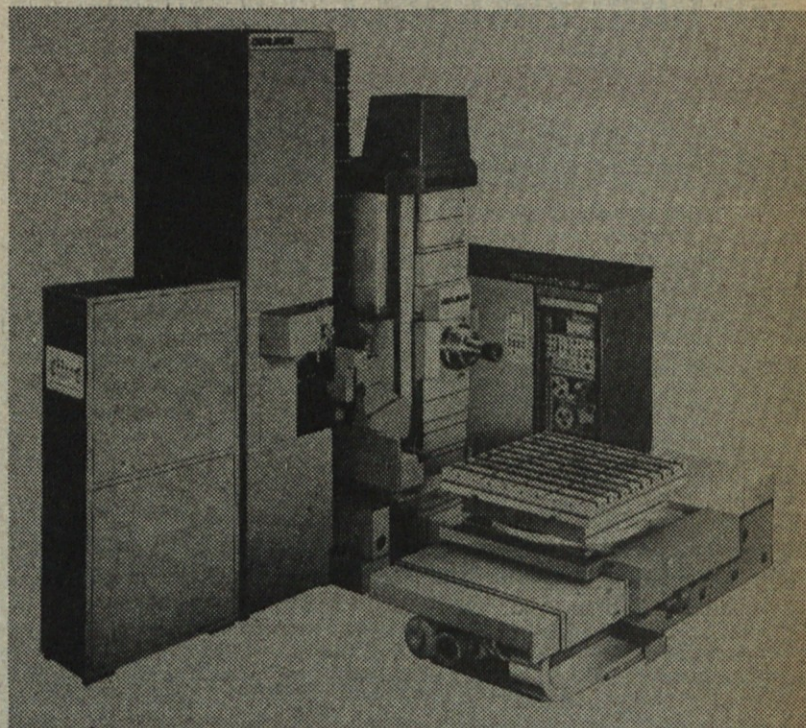
ni bistveno vplival k izboljšanju razmer in moram ugotoviti, da so po poti svojega razvoja in tehnologije krenila le nekatera podjetja, kot Iskra, Lek, Krka, Elan in med njimi tudi Gradis, vendar le z delom svojih velikih kapacitet.

V svojem izvajanju ne želim uporabiti znanih statistik, ki kažejo, da je v industrijski lastnini in splošno inventivni dejavnosti Jugoslavija na repu razvitih držav. Zadostuje naj le ugotovitev, da so prišle najrazvitejši družbe do spoznanja, da je tehnični napredek osrednja gonilna sila gospodarskega napredka, da je mednarodni prestiž in vojaška moč neke družbene sredine najtesneje povezana z znanstveno-tehničnim

potencialom in da je tehnološka konkurenca zavzela prvo mesto med vsemi konkurenca.

V Gradisu se zavestno z inventivno dejavnostjo ukvarjamo od leta 1971, ko se je skupina zanesenjakov pod vodstvom sedaj že upokojenega ing. Uršiča, ing. Sodnika in ekonomista Koleta lotila nevhvaležnega dela priprave pravilnika o inventivni dejavnosti, ki je začel veljati v mesecu aprilu 1972 z naslovom »Pravilnik o preminiranju, nagrajevanju in odškodninah za izume, tehnične izboljšave in koristne predloge«.

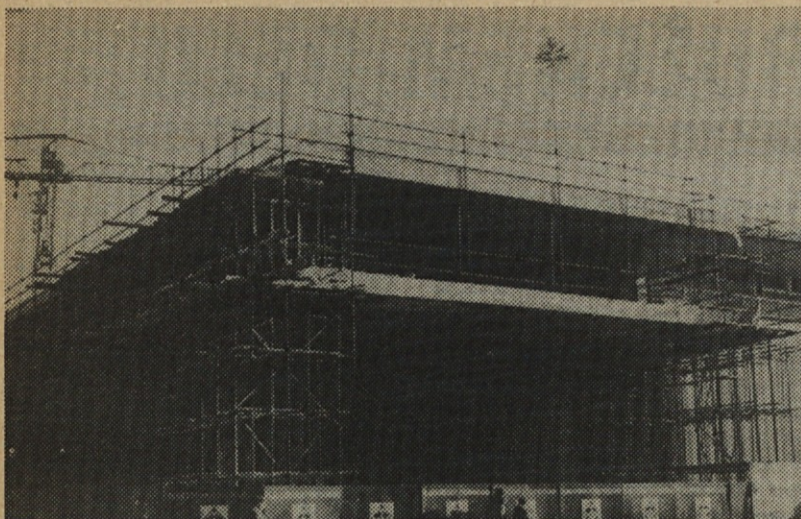
Pravilnik sam seveda še ni zadoščeval za pravo spodbudo širše inventivne dejavnosti, predvsem zato, ker v njem ni bila jasno opredeljena

ŠTEVILO INOVACIJSKIH PREDLOGOV IN ŠTEVILO NAGRAJENCEV PO POSAMEZNIH TOZD V letih 1972—1976

Zap. št.	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979
1. GE Celje	—	—	1/1	—	3/7	1/1	2/6	4/8
2. GE Gradnje Ptuj	—	—	—	—	—	—	—	—
3. GE Jesenice	—	—	—	1/1	—	11/2	—	1/3
4. GE Koper	—	—	—	—	—	—	—	4/9
5. GE Ljubljana	—	—	—	—	—	—	—	1/4
6. GE Lj. — okolica	—	—	—	—	—	1/1	1/1	—
7. GE NG Maribor	—	—	1/5	3/3	0/2	2/0	1/5	—
8. GE Maribor	—	1/4	—	—	4/15	8/1	8/12	1/8
9. GE Ravne	1/2	—	—	—	—	—	—	2/7
10. KO Ljubljana	—	—	—	—	0/5	2/1	—	2/3
11. KO Maribor	—	—	—	—	1/1	7/1	—	2/2
12. LIO Škofja Loka	—	—	—	—	—	—	—	—
13. OGP Ljubljana	—	—	—	—	—	—	—	—
14. SPO Ljubljana	—	—	—	—	1/1	0/2	—	3/6
15. CEŽ Ljubljana	—	—	—	—	—	—	—	—
16. PB Ljubljana	—	—	—	—	2/4	6/2	—	3/6
17. PB Maribor	—	—	—	—	3/4	5/2	1/1	1/3
18. DSSS	1/3	—	—	5/5	3/6	18/7	3/8	6/18
Skupaj	2/5	1/4	2/6	9/9	17/45	18/61	9/34	37/79

Števce — število prijav v tekočem letu
imenovalec — število avtoriev

Aprila bo Gospodarsko razstavišče v Ljubljani bogatejše še za halo s 5.000 kv. m

Smrečica na prizidku k hali B na ljubljanskem razstavišču

Že pred novim letom so delavci tozda GE Ljubljana postavili smrečico na prizidek hale B ljubljanskega razstavišča. Prizidek stoji med obstoječo halo B Gospodarskega razstavišča in poslovno-prodajnim centrom Slovenijalesa. Prav zaradi bližine PPC Slovenijalesa je prizidek le-temu konstrukcijsko zelo podoben, le da je prednapeti beton, ki je uporabljen pri gradnji PPC Slovenijalesa, nadomeščen s klasičnimi armirno-betonskimi nosilci.

Prizidek je dolg 50 in širok 20 metrov. Ima dve kleti, pritličje in dve nadstropji. Gradnja prizidka se se začela januarja 1978, končana pa bo aprila letos. Hala bo v celoti zastekljena in sedaj čakajo na posebno steklo, višine 6 metrov, ki ga bodo pripeljali iz Švice.

Nadaljevanje s 7. strani

stara dilema inovatorstva »kaj je to delovna dolžnost«. Pojem delovne dolžnosti bomo obravnavali pozneje.

Pravo spodbudo širši inventivni dejavnosti v Gradisu pa je dal odbor za razvoj in organizacijo, ki je v letu 1973 sprejel sklep, da naj se del združenih sredstev za razvoj aktivira za inventivno dejavnost, v razvojno-organizacijski službi pa zadolži enega raziskovalca, da bo skrbel tudi za formalno-administrativno plat dela.

Takšne odločitve so imele prve dobre rezultate, ki so v letih 1976 in 1977 pripeljale do prave množične inventivne dejavnosti.

(nadaljevanje prihodnjič)

ing. Jurij HOMEČ

Prva klet, pritličje, prvo in del drugega nadstropja bodo uporabljeni kot razstavni prostori Gospodarskega razstavišča. V drugi kleti bodo skladišča, v delu drugega nadstropja pa prostori za različna posvetovanja, sestanke, seminarje itd. Površina nove hale je okoli 5.000 kvadratnih metrov, od tega bo 4.000 kvadratnih metrov razstavnih površin. Investicijska vrednost objekta je 129 milijonov dinarjev.

C. P.

Na Cankarjevem domu dela dobro napredujejo

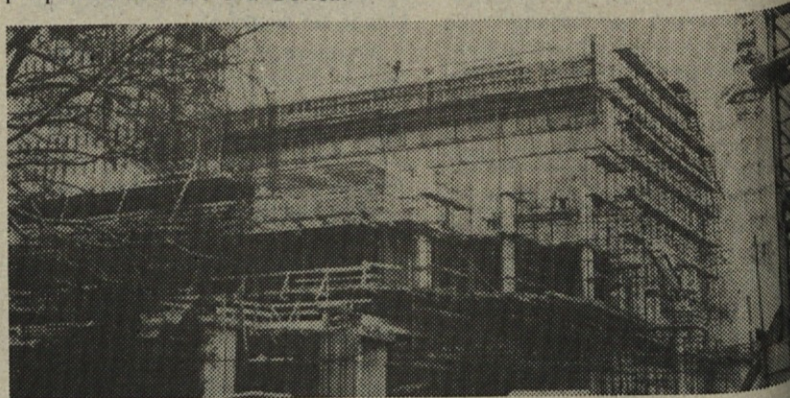
Pogled na betonske stene, ki se dvigajo v ozki prostor med stolpnico Iskre in Erjavčevu ulico v Ljubljani, niti približno ne more razkriti vsega, kar se tačas dogaja znotraj sten bodočega Kulturnega doma Ivan Cankar. Okoli 600 delavcev hitro in v gneči opravlja stotine zahtevnih del, ki so v marsičem že sklepna dela za srednjo dvorano.

Pravzaprav je ta hip celotno delo osredotočeno na hodnike in prostore, ki so v zvezi s srednjo dvorano s 650 sedeži, njenim vrtljivim odrom in rdečimi sedeži. Strop je že izdelan, pri montaži vrtljivega odra pa sodelujejo tudi trije delavci iz Velike Britanije, od koder je prišel tudi del opreme. 650 rdečih sedežev je prispelo iz Mebla Nova Gorica.

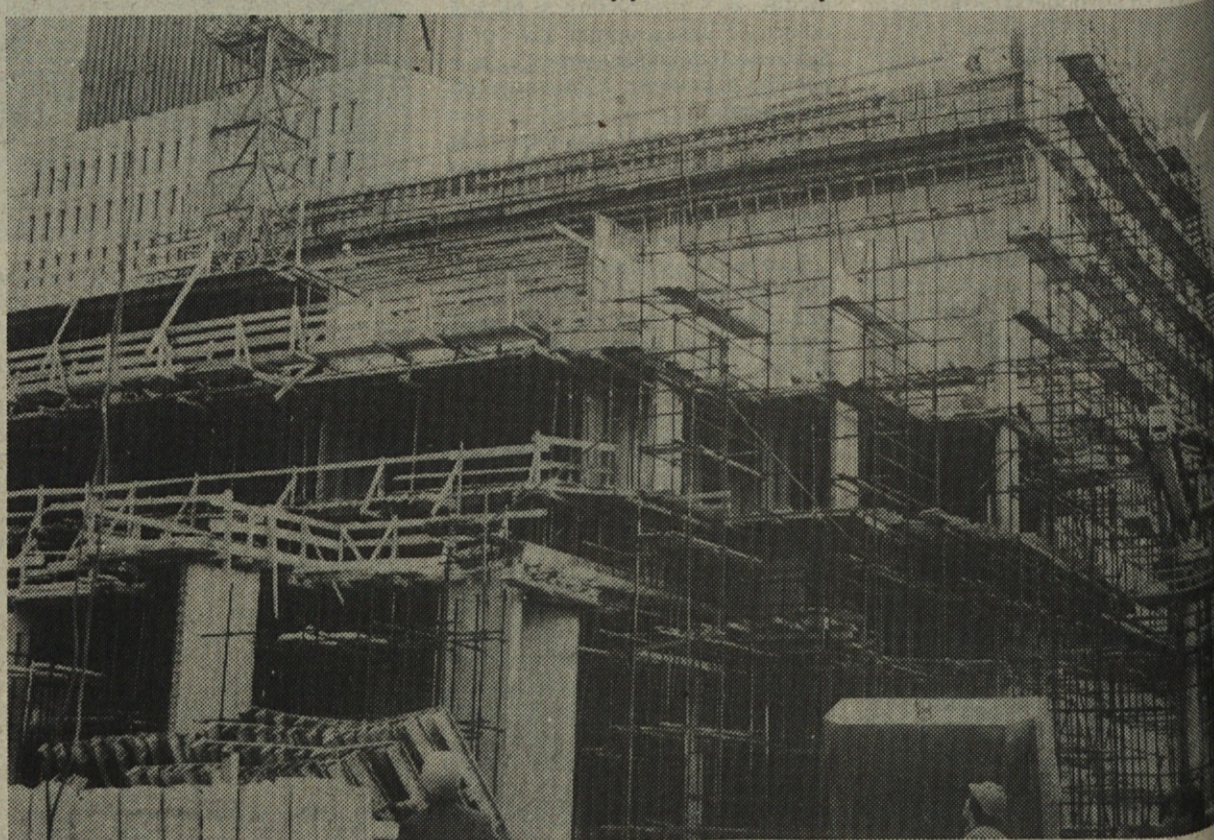
Končujejo tudi vso instalacijo, ki bo omogočala nemoten potek prireditve v srednji dvorani, kakor tudi vse hodnike, sanitarije in druge stranske prostore.

Čeprav so vsa dela osredotočena na ta del zgradbe pa delavci tudi na drugih koncih ne počivajo. Naši delavci so že razopazili večino prostorov, deloma pa tudi v veliki dvorani, čeprav ravno v njej še stoji del zapletene in orjaške železne konstrukcije. Tako dela počasi postajajo drobnejša, a vendar nič manj zahtevna. Na gradbišču bosta še naprej delali dve izmeni, kar govori o tem, da se tempo gradnje ne zmanjšuje, čeprav je del kulturnega doma že zgrajen.

C. P.

Betonska fasada skriva pretežni del vsega tistega hitenja in gneče med 600 delavci, ki končujejo z deli na srednji dvorani

Likof za veliko dvorano v KDIC je bil še pred novim letom

Svima nama je ista želja — što pre izgraditi željeni objekt

Takvi smo mi radnici, koji gradimo: kad započnemo objekt, želimo da što pre prebrodimo probleme, koji se pojave prilikom gradnje, da što pre predamo investitoru objekt, a posebno tad kad je taj objekt važan za sve nas.

Jedan takav primjer je kulturni dom Ivana Cankarja. Poznato je svima, kakve poteškoće su nas pratile od početka gradnje — kako smo svi željno očekivali kraj iskopa i betoniranja posljednje tlačne ploče. Toliko nam je problema zadava ta ogromna količina vode ali bili smo svjesni, da to moramo i možemo savladati. Kao što znamo, odoljeli smo problemima i sada smo umjesto dvadeset metara izpod nivoa zemlje — dvadeset metara i više iznad nje.

Sad smo se riješili jednih teškoća ali su nastali drugi — velika opasnost višine i teški uslovi za opažanje. Te teškoće smo riješili sa NOE opažima

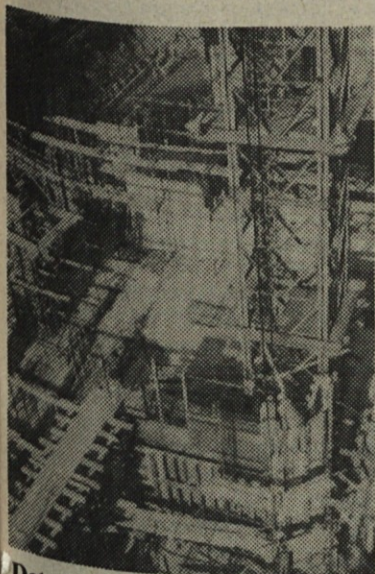
ali je nastao problem stezanja opaža. U nekim situacijama su morali radnici ulaziti u armaturu — 40 cm debelih stijena i postavljati jubidur cjevi — da bi se mogli stezni vijaci vaditi i razopažati. Naravno — za to su bili spremni samo oni »najsitniji« — jedan od tih je bio Niko Marjanović, kojeg vidite na fotografiji. Taj mladi radnik PK tesar je pokazao, da ne treba razmišljati, ako je u pitanju bilo koji problem, koji se treba riješiti, da bi se postigao željeni cilj svih nas, koji gradimo i onih, koji promatraju tu gradnju.

Brzom napredku gradnje su svakako doprinjeli žerjavi, koje smo već par puta morali nastavljati. Za njihov rad — brz prenos materijala su svakako zaslužni žerjavisti i signalisti. Signalisti su odigrali veliku ulogu, imali su puno posla, morali su stići na svaki kraj, da zakače, odkače i usmeravaju žerjave. Jedan od signalista je i Pojalić.

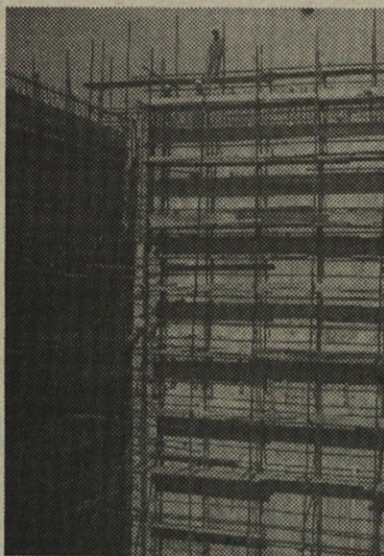
Naravno, da smo mi svi doprinjeli i da još doprinosimo gradnji ovog željenog objekta. Velika je zasluga svakog radnika, a takođe vodstva gradilišta, koje pazi, da ništa u organizaciji ne fali za neometan rad a ne

zaboravljaju i da nagrade za uloženi trud. Nadamo se i za iduće godine sličnim uspjesima i međusobnom dobrom razumevanju svih radnika u našoj sredini.

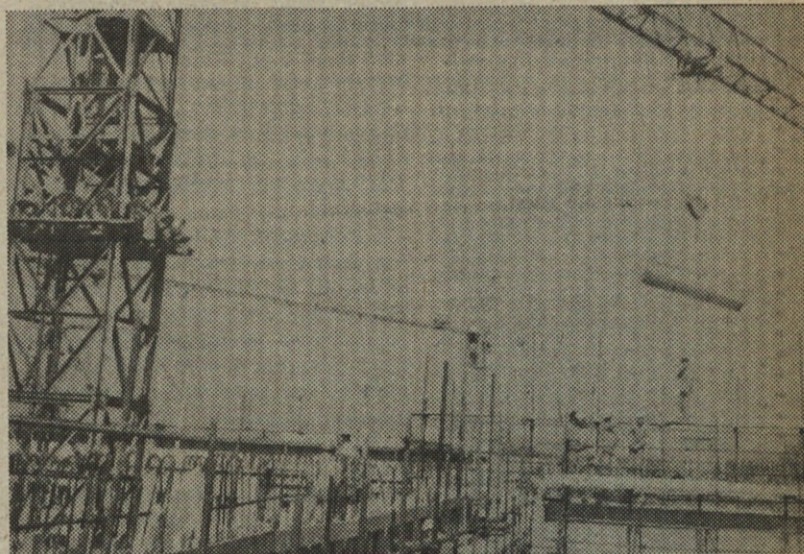
NIKIĆ MILENKO

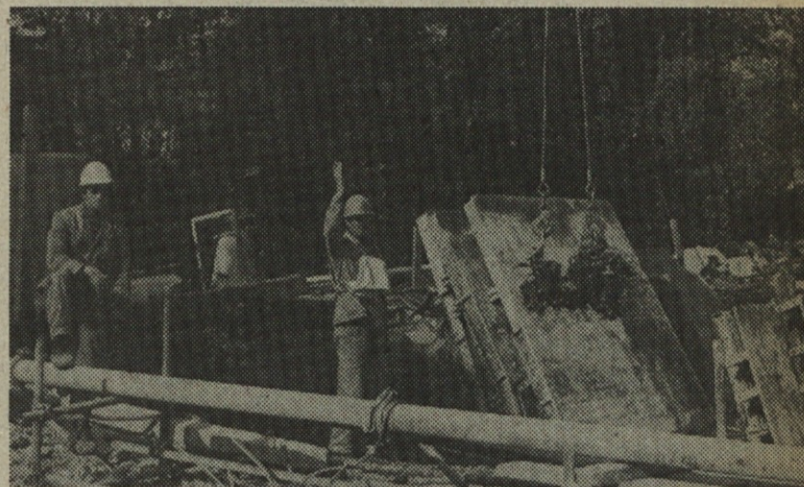
Detajl radova, gledan iz ptičje perspektive

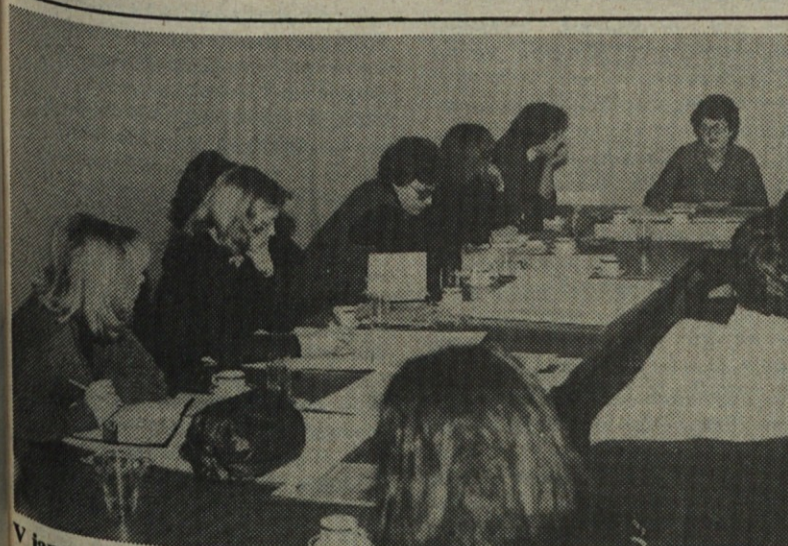
Detajl visokih odrova

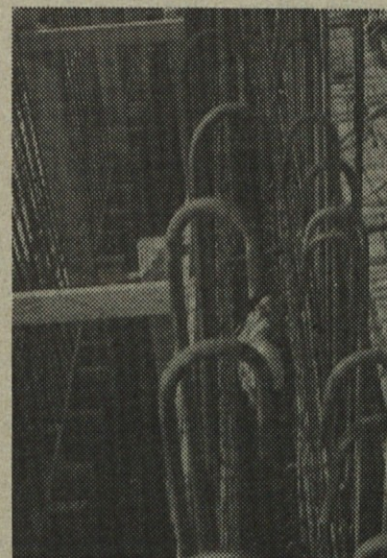
Žerjavi neprekidno rade i uvijek ima puno posla za naše signaliste

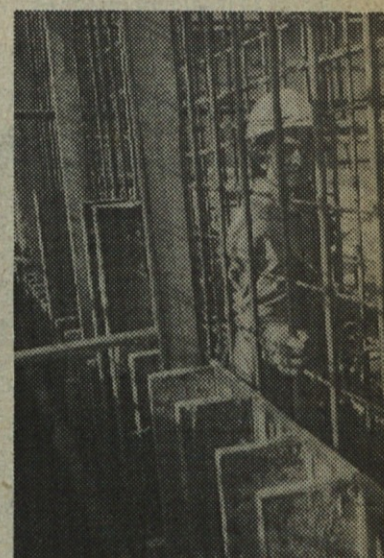
Signalista Pojalić obavlja svoju dužnost

V januarju so se v Gradisu zbrali organizatorji obveščanja v občini Moste-Polje, da bi se pogovorili o pripravah za uvedbo ekonomskih stanarin. Predstavnik občinske uprave za notranje zadeve pa je pojasnil novinarjem tudi nekaj nalog s področja družbene samozaščite v cestnem prometu

Kad pogledamo odozgo tek vidimo, koliko (40 cm) »prostora« ima radnik u opreži

Niko Marjanović u armaturi rešava problem stezanja

ing. Vladimir Čadež se poslavlja

Pred kratkim je odšel v pokoj direktor GASTA in naš bivši sodelavec Vladimir Čadež. Ob odhodu je povedal naslednje:

»Takoj po osvoboditvi sem se po kratki zaposlitvi v osvobojenem Trstu vključil v intenzivna obnovitvena dela po vojni prizadetih podjetij: Štajerska — železindustrijska družba Žreče in Železarna Muta kot

delegat takratnega Ministrstva za industrijo Slovenije.

Zaradi pomanjkanja gradbenih strokovnjakov sem bil nato vključen v gradnjo takrat najpomembnejših »ključnih« objektov v Sloveniji, ki jih je izvajal Gradis. Najprej v gradnjo Litostroja, od leta 1953 pa kot šef gradbišča Termoelektrarne Šoštani in Rudnika Velenje.

Leta 1959 sem bil imenovan za pomočnika republiškega sekretarja za industrijo, zadalžili so me za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala.

V tem času sem organiziral sektor gradbeništva, kjer smo opravljali vse predpisane upravne postopke — od revizij projektov, izdaje gradbenih in uporabnih dovoljenj, pripravljali smo predloge za izdajo predpisov ter obravnavali problematiko gradbeništva v skladu s takratnimi pooblastili in pristojnostmi.

Na tem delovnem mestu sem ostal deset let do leta 1969, ko sem se vključil v gradnjo avtocest pri podjetjih Gradis, Slovenija ceste in Primorje iz Ajdovščine. Ta podjetja so v ta namen ustanovila posebno organizacijsko obliko GAST pri Sloveniji cestah z določenimi nalogami koordinacije del pri gradnji posameznih odsekov avtocest. Kot direktor te organizacijske enote sem deloval deset let od pričetka gradnje prvega odseka Vrhnika—Postojna, dodoršitve del na odseku Dolgi most—Vrhnika, ko sem šel po 43. letih aktivne zaposlitve v pokoj.

Kot pomočnik republiškega sekretarja za industrijo sem bil dalj časa predsednik upravnega odbora Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij.

Iz kratkega prikaza dosedanjih zaposlitev je razvidno, da sem se v glavnem seznanil z osnovnimi dejavnostmi gradbeništva, od raziskovalnega dela pri prof. Kasalu in ZRMK, projektiranja, gradnje pomembnih objektov, organizacije podjetij, do vseh stopenj upravnega dela v gradbeništvu, t.j. v pristojnosti mesta, okraja in republike. Od leta 1953 dalje, to je 26 let, sem sodeloval pri oblikovanju republiške in od leta 1959 dalje tudi zvezne gradbene zakonodaje.

Od ustanovitve strokovnega društva Zveze gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije, zlasti od leta 1953 dalje, sem aktivno sodeloval v tej strokovni organizaciji, nazadnje kot predsednik in nato kot podpredsednik Zveze gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije.

Takratna dejavnost ZGITS je razvidna iz mojih poročil na občnih zborih leta 1970 v Novi Gorici in leta 1974 v Mariboru (Gradbeni vestnik št. 11, 1979 str. 297—303 in Gradbeni vestnik št. 11 1974 str. 280—285).

Za svoje delo v republiških in zveznih strokovnih društvih sem prejel od leta 1960 do leta 1975 naslednja priznanja:

Zaslužni član Zveze gradbenih inženirjev in tehnikov Jugoslavije; častni član Zveze gradbenih inženirjev in tehnikov Slovenije, častni član Zveze inženirjev in tehnikov Jugoslavije, častni član gradbenih inženirjev in tehnikov Jugoslavije.

Po prihodu iz operativnega dela na terenu leta 1953 v Ljubljano, sem si na delovnih mestih, ki sem jih imel, prizadeval, da se v vsestranskem sodelovanju, zlasti z Zvezo gradbenih inženirjev in tehnikov prilagodim gradbeno-regulativnim potrebam prakse, da se izvedejo potrebni ukrepi za razvoj gradbeništva in industrije gradbenega materiala in da opravi naloge v zvezi z gradnjo pomembnejših objektov.

S tem v zvezi navajam sledeče:

— Moj prispevek k oblikovanju gradbene zakonodaje v republiki in federaciji je med drugim razviden iz referatov, ki sem jih imel na občnih zborih republiških in zveznih strokovnih društev in velikega števila člankov, objavljenih v republiških in zveznih strokovnih publikacijah, od katerih navajam nekatere:

Tehnička regulativa u građevinarstvu, str. 60—66, objavljen v Almanahu građevinarstva Jugoslavije, Beograd, 1961 in Stručno zakonodavstvo i regulativa iz oblasti građevinarstva na str. 472—479, objavljen v publikaciji »25 godina građevinarstva socialističke Jugoslavije«, Beograd 1970, Stanje građevinskih zakona i regulative, Beograd 1974, objavljen v posebni publikaciji ZGITJ.

— Na mojo pobudo je bila junija leta 1963 izdana republiška Odredba

o dimenzioniranju in izvedbi gradbenih objektov v potresnih področjih. Za potrebe prakse smo v okviru ZGITS izdali posebno publikacijo »Dimenzioniranje gradbenih objektov v potresnih področjih« istega leta še pred skopskim potresom.

Ta predpis so uporabljali pri obnovi Skopja in je bil osnova za zvezni predpis, ki je bil izdan leto dni po skopskem potresu.

— Posebno pozornost sem posvečal seznanjanju strokovne javnosti z zakoni, ki so od leta 1961 dalje urejali področje graditve investicijskih objektov.

V ta namen sem organiziral posebno posvetovanje. Uradni list SRS pa od leta 1963 dalje izdaja posebno zbirko predpisov o graditvi objektov v posebnih priročnikih, kjer so objavljeni vsakokratni zvezni in republiški zakoni o graditvi objektov z vsemi spremljajočimi predpisi. Zaradi velikega povpraševanja je bilo doslej izdanih več ponatisov (zadnji v letošnjem letu).

— Izvedel sem priprave za realizacijo izgradnje centralne separacije v Ljubljani v Stožicah (sedaj Tehnika), ki je pred 20 leti imela po takratnem urbanističnem načrtu dovolj prostora za dolgoročno izkoriščanje. Prav tako sem izvedel

— izgradnjo tunelske peči nove opekarne INDOP v Smodinovcu pri Ljubljani, ki je bila prva te vrste pred 20. leti v Sloveniji,

— v času priprav za VII. kongres ZKJ v Ljubljani leta 1958 sem bil osebno odgovoren za izgradnjo nove vojaške veterinarske ambulante, ki je bila v izredno kratkem času zgrajena v Šentvidu, nato pa sem v končni fazi postal organizacijski vodja za izvedbo vseh predvidenih del na Gospodarskem razstavišču, ki so bila kljub izredno kratkem roku pravočasno dokončana.

— Kot predstavnik izvršnega sveta skupščine SR Slovenije sem bil od avgusta do konca leta 1963 odgovoren za pravočasno in kvalitetno izgradnjo naselja Vlas, sanacijo objektov v občini Idadije in za sanacijo najpomembnejših objektov v Skopju po potresu julija istega leta. V tistem času si je slovensko gradbeništvo pridobilo velik ugled zaradi uspešne realizacije vseh prevzetih nalog, ki jih je bilo treba izvesti v izredno težkih pogojih (glej moj članek o obnovi Skopja, ki je bil objavljen v Gradbenem vestniku št. 10 1963);

— Pred 17 leti sem dal pobudo, da se po prekinitvi v letih 1961—1962 oživi Gradbeni vestnik in omogoči redno izhajanje te edine slovenske strokovne revije gradbeništva po novih programskih osnovah (Gradbeni vestnik št. 12 1963 str. 300). Od leta 1963 dalje Gradbeni vestnik redno izhaja kljub občasnim težavam, na katere smo naleteli

v času neprekinjenega izdajanja te strokovne revije.

V tem času sem napisal 36 člankov v raznih rubrikah in pritegnil k sodelovanju vrsto piscev raznih člankov.

— Od 1. 1. 1971 dalje sem aktivni član uredniškega sveta oziroma odbora zvezne strokovne revije »Naše građevinarstvo«, ki je objavila več mojih člankov.

— Sodeloval sem pri izdelavi planov razvoja gradbeništva v naši republiki od leta 1959 dalje. Tako sem npr. oceno stanja razvoja gradbeništva in industrije gradbenega materiala s smernicami za njegov razvoj v letih 1964—1970 objavil v posebnem članku v Gradbenem vestniku št. 8—9 1964 na str. 149—162.

— Pomembnim investitorjem za gradnjo infrastrukturnih objektov, tj. za gradnjo Hidrocentrale Srednja Drava I. in takratnem cestnem skladu SR Slovenije sem priporočal, da vključijo v proces graditve teh objektov ZRMK glede raziskav in izdelavo tenderske dokumentacije, da se tako zagotovi stalna kontrola in kvaliteta gradnje teh objektov, kar je bilo tudi realizirano.

— Prispevek k pripravam za pričetek graditve omrežja avtocest v naši republiki je dalo prvo tovrstno posvetovanje — simpozij o hitri cesti Šentilj—Maribor—Ljubljana—Postojna—Gorica, ki smo ga v organizaciji ZGITS in mariborskega društva organizirali februarja leta 1968 v Mariboru. Na uspešnem posvetovanju sprejeti zaključki so danes v glavnem realizirani. Prispevki vidnih gradbenih strokovnjakov, ki smo jih povabili k sodelovanju, so med drugim dali osnovne smernice za organizacijo investitorja in za izdelavo tenderske dokumentacije.

Referati in zaključki so bili objavljeni v Gradbenem vestniku št. 2—3 leta 1968.

— Ko je bila leta 1973 končno izdelana prometna študija Ljubljane, sem dal pobudo za strokovno posvetovanje strokovnih društev, ki je potekalo decembra leta 1973 v Ljubljani. Opis kritičnega stanja in zaključki s tega posvetovanja so bili objavljeni v Gradbenem vestniku št. 5—6 leta 1975.

— V času graditve odsekov avtocest v preteklih desetih letih sem napisal vrsto člankov, ki so bili objavljeni predvsem v Gradbenem vestniku. Novi proizvodnji v dveh posebnih izdajah ter v edinstvenizvezni publikaciji »Savremena teorija gradnje Beograd 1976 (str. 375—383).

— V dvajsetih letih od leta 1959 dalje sem objavljaj krajše ali daljše prispevke z raznih področij gradbeništva v slovenskih in zveznih strokovnih, gospodarskih revijah, dnevnikih in glasilih gradbenih podjetij, v skupnem številu nekaj nad 100.

ing. VLADIMIR ČADEŽ

Poslovni center »Brinje« za Bežigradom končan

V neposredni bližini Mednarodnega centra za upravljanje podjetij v družbeni lastnini dežel v razvoju za Bežigradom v Ljubljani stoji nova poslovna stavba, ki so jo zgradili delavci tozda GE Ljubljana. Začetek del na tem poslovnem centru sega v leto 1977, ko so začeli z izkopom in pripravljalnimi deli, vendar je zaradi nepopolne tehnične dokumentacije gradnja bila prekinjena za pol leta.

Investitor poslovnega centra »Brinje«, ki stoji v bežigrajski soseški BS 101-2, je Industrijski biro Ljubljana za združene investitorje. Med le-temi so: »Gorenje« Velenje,

»Klima« Celje, Zavod SR Slovenije za rezerve, Zveza računovodskih in finančnih delavcev SR Slovenije, Kreditna banka Koper, Zavod SR Slovenije za produktivnost dela, »Dinos« Ljubljana, Zavod za organizacijo poslovanja in še nekateri drugi.

Poslovni center obsega štiri objekte. Najvišji ima devet nadstropij, manjši pet in oba najmanjša po dva. Skupna površina prostorov v teh štirih objektih je 12.000 kvadratnih metrov. Investicijska vrednost poslovnega centra je 125 milijonov dinarjev.

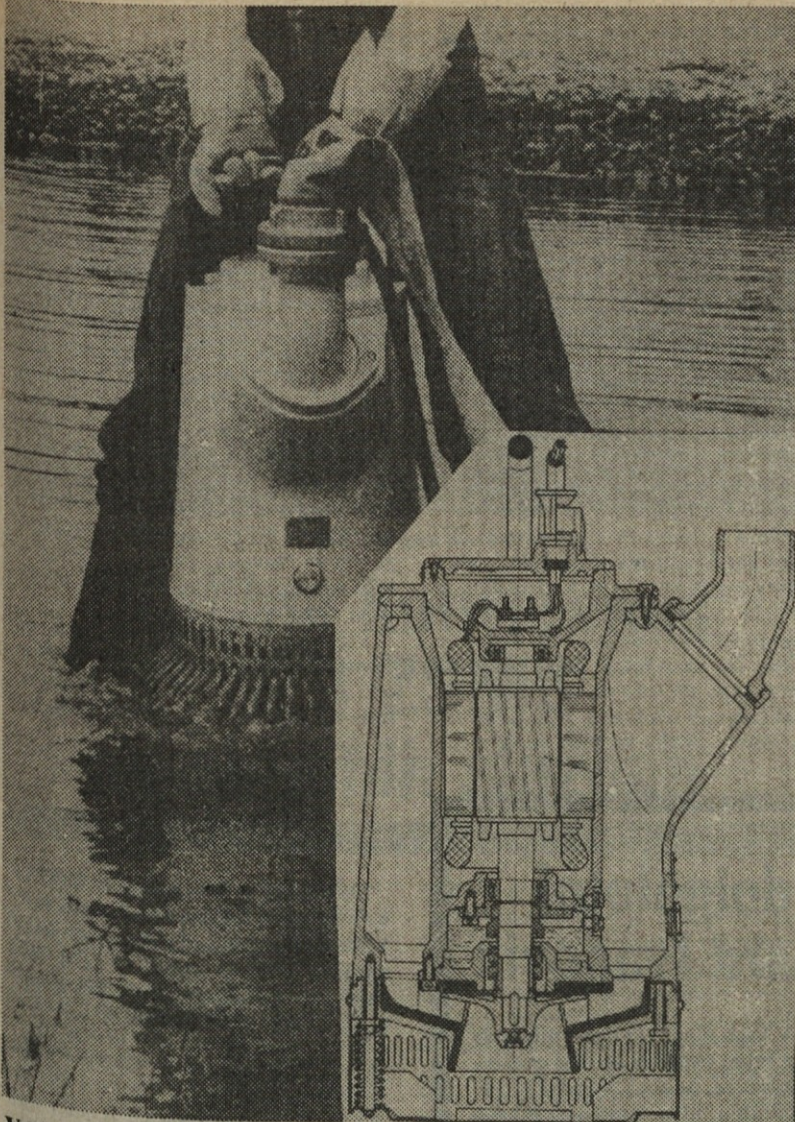
C. P.

Poslovni center Brinje v Ljubljani

V poslovni stavbi z 12.000 kv. m bo imelo svoje prostore deset delovnih organizacij

Vodna črpalka

VCG — črpalke za umazano vodo

VCG črpalke za umazano vodo uporabljamo za črpanje večjih količin vode pri nizkih manometričnih višinah in za črpanje talnih voda in naplavin. Koristimo jih lahko pri gašenju požara. Črpalke so nepogrešljiv pripomoček pri družbeni samozastiti.

VCG črpalka je potopna elektrodinamična črpalka. Uporablja se za črpanje večjih količin vode, ki je lahko čista ali umazana in peskovita. Voda lahko vsebuje tudi majhne primese olja ali alkalij.

Sesalni koš prepušča delce, ki imajo manj kot 8 mm premera. Zato črpalka ni primerna tam, kjer so v vodi večji in lepljivi delci ali krpe, ki bi zamašili sesalni koš. Njena odlika je predvsem priročnost in majhna teža za sorazmerno velike pretoke. En sam delavec jo brez težave premešča na delovišču.

Primeri uporabe: Gradbeništvo: gradnja jezov, mostov, črpanje podtalnih in hudourniških voda.

Poljedelstvo: namakanje in izsuševanje.

Rudarstvo: črpanje zmerno muljaste vode npr. v kališčih in tam kjer ni prisotnosti plina.

Gasilstvo: poplava v kleti, poškodbe vodovoda, izčrpavanje vodnjakov.

Ostalo: vse več je prenosnih črpalk, ki se uporabljajo stacionirane za slučaj poplav in drugih poškodb v arhivih, skladiščih, dvorah, strojnicah, telefonskih tunelih in slično.

Vzdrževanje črpalke ni zahtevno, saj je potrebna samo redna menjava olja v oljni komori in zamenjava dotrajanih delov, ki so izpostavljeni obrabi s peskovito vodo.

Pogonski elektromotor je podvodni trifazni asinhronski motor. Črpalka je opremljena s priključnim električnim kablom dolžine 20 m.

Črpalke proizvaja ELEKTROKOVINA Maribor.

Poklicna gradbena šola Ivana Kavčiča in dom v Ljubljani praznovala 30 let dela

V letu, ki smo ga zaključili, je naše gradbeno šolstvo praznovalo omembe vreden jubilej, 30 let dela poklicne gradbene šole in doma učencev je ravnateljica Poklicne gradbene šole »Ivana Kavčiča« tov. Majda Štruc, na proslavi opisala takole:

V letu 1946 so se na pobudo ministrstva za gradnjo oblikovale gradbene vajenske šole na večjih gradbiščih po Sloveniji, in sicer: pri podjetju Gradis, ki je imelo gradbišča v Ljubljani, Kamniku in Kidričevem, pri podjetju Konstruktor Maribor, pri podjetju Pionir v Novem mestu in pri Primorju v Novi Gorici in Ajdovščini.

Pri delu teh šol so pomagali učitelji osnovnih šol in strokovnjaki z gradbišč.

V letu 1949 je dobilo opdetje Gradis nalogo, naj organizira srednjo poklicno šolo za vso republiko Slovenijo.

Konec leta 1949 je zraslo ob Tomačevski cesti v Ljubljani šolsko naselje, sestavljeno iz 23 barak, pripeljanih z gradbišč. Za pouk so uporabljali 3 velike barake, v vsaki je bilo 6 učilnic in so mogle sprejeti v eni izmeni 550 učencev.

Učenci so bivali poleg šole v domu, ki je obsegal 5 barak. Prvotno je šola delovala v treh izmenah, vsaka izmena je trajal 3 mesece. Izobraževanje je bilo najprej organizirano za naslednje poklice: zidar, tesar, mizar, miner in kovinar. Šola je nosila ime Ivan Maček-Matija, Gradis IMM, Ljubljana.

V letu 1952 je za vajeniško šolo Ivan Maček-Matija prevzel skrb Okrajni ljudski odbor Ljubljana, oddelek za strokovno šolstvo in k njej priključil tudi šolo podjetja Tesar.

Leseno naselje ni bilo več primerno za pouk in bivanje, gradbena podjetja pa so potrebovala usposobljene delavce. V letu 1957 so na pobudo Biroja za gradbeništvo Slovenije slovenski gradbinci začeli zbirati sredstva za novo gradnjo. Investitor gradnje je bil Okrajni ljudski odbor Ljubljane.

Tako so ob Titovi cesti v Ljubljani zrasli današnji prostori doma in šole, za kar imata pomembne zasluge tedanja ravnatelj doma in šole: tov. Jož Bitemc in Stane Semič ter dr. Orožen Milan, ki je vodil akcijo združevanja sredstev. Tudi učenci so prispevali svoj delež in so pri gradnji pomagali gradbenemu podjetju Obnova, ki je prevzelo gradbena dela.

3. februarja 1959 je pričela z delom prva izmena in novih šolskih prostorih.

Organizacija pouka se je spreminila in uvedli so dvoizmenski pouk,

to je: pol leta je potekal pouk v šoli, pol leta pa so bili učenci pri praktičnem pouku v delovnih organizacijah.

Kasneje je šola dobila naziv Poklicna gradbena šola »Ivana Kavčiča« v Ljubljani.

Uvajali so tudi kabinetni pouk, ki pa se ga zaradi naraščajočega števila učencev ni dalo več izvajati, saj je bilo v šoli poprečno 1000 učencev v eni izmeni in to število učencev je poprečno v izmeni še danes.

Šola je od šolskega leta 1952-53 usposobila za poklic naslednje število kandidatov:

7484 zidarjev, 2891 tesarjev, 98 mizarjev, 11 minerjev, 101 pleskar, 229 kamnosekov, 14 opekarjev, 390 pečarjev, 75 teracerjev, 36 keramikov, 124 železokrivcev, 76 kovinar-

jev, 1425 monterjev vodovodnih naprav, 866 monterjev ogrevalnih naprav, 23 kleparjev, 102 elektroinstalaterja, 131 monterjev klimatskih naprav, 103 strojnike gradbene mehanizacije in 441 izolaterjev, skupno torej 14620 usposobljenih gradbenih delavcev.

Skupno pa je obiskovalo šolo v 30 letih v 85 izmenah 51498 učencev, v domu je bivalo 30667 učencev.

Delo v domu in v šoli v vsej 30-letni zgodovini nikoli ni bilo lahko. Poleg organizacijskih, kadrovskih in seveda materialnih problemov je bilo potrebno reševati tudi zelo številna in raznolika učna vzgojna vprašanja, saj smo pri nas vzgajali in izobraževali učence iz zelo različnih socialnih okolij in tudi vseh naših

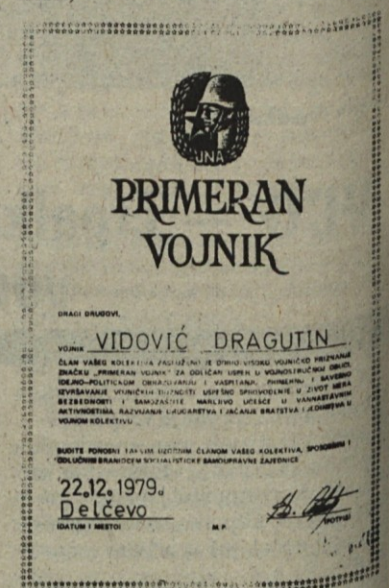
narodnosti, vendar menim, da smo nedvomno prispevali pomemben delež k oblikovanju mladih delavcev in smo jim uspeli posredovati tudi kvalitetno strokovno znanje.

Iz preteklosti in sedanjosti črpano moč za bodočnost, zato ne dvomimo, da bomo uspeli dobro opraviti pomembne vzgojnoizobraževalne naloge, ki nam jih za naslednje obdobje nalagajo družba in tudi naša lastna spoznanja in hotenja; delati bolje, vzgajati in izobraževati za človeka vredno življenje v naši samoupravni socialistični družbeni skupnosti.

Prav je, da kolektivoma šole in doma ob jubileju izrečemo čestitke ter jim zaželimo boljših pogojev dela v bodočem usmerjenem izobraževanju.

Čestitka

Sodelavci GIP »Gradis« TOZD KO Maribor iskreno čestitamo tov. Vidovič Dragutinu za dobljeno priznanje za odličen uspeh, ki ga je dosegel pri opravljanju vojaških dolžnosti, v VP 3556 Delčevo.

Umrli je naš dolgoletni sodelavec Leonard Ivanović

Lani v mesecu oktobru je še delal na sanaciji mostu v Črnučah. Odšel je domov v svoj rodni Goričan v Medjimurje, da se malo odpočije, žal pa je moral v bolnišnico, kjer so mu ugotovili neozdravljivo bolezen.

Od njega smo se v velikem številu poslovili v soboto 12. 1. 1980 na pokopališču v Goričanu.

Pokojni Ivanović Leonard, se je rodil pred 52. leti v Goričanu. Izučil se je za tesarja in to delo je opravljal ves čas tudi pri našem podjetju, kjer se je zaposlil leta 1953.

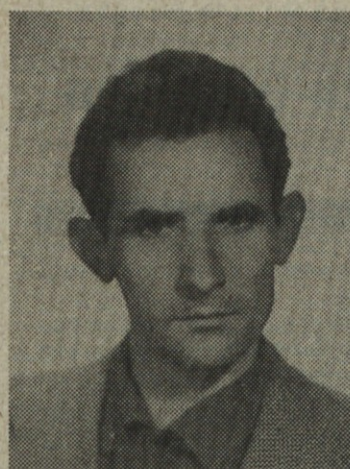
Njegova delovna in življenjska pot ga je vodila po vsej Jugoslaviji in tudi v tujino.

Delal je v Šoštanju — Velenju, Vuhredu, Vuzenici, Ožbaltu, Zlatoličju, Modna hiša Maribor, Mariborski most, daljna Sirija, Bosna, Postojna, na AC Hoče—Levec v Prelogah, na SD2 v Forminu, v Zagrebu, Ljubljani in Vrhniki in nazadnje v Črnučah, kamor se ni več vrnil na svoje delovno mesto.

Sodeloval je pri gradnji velikih in pomembnih objektov širom po naši domovini.

Doma v Goričanu si je ustvaril svoj dom, zapustil je ženo in dva otroka, bil je skrben in dober družinski oče.

V vseh njegovih delovnih letih je z nami ostalimi skupaj preživljal težave, napore, uspehe in razočaranja, ki spremljajo vsakega gradbenega delavca.

Leonard Ivanović

Po tolikih letih se je še tako mlad in bolan vrnil za vedno domov k svoji družini. Tu ga je premagala bolezen in tu bo odlejal za vedno počival v svoji lepi domači zemlji.

Njegovih 27 let dela in ustvarjanja pri podjetju je velik prispevek k našemu celotnemu uspehu.

Vsi njegovi sodelavci in prijatelji se ga bomo radi spominjali, saj je mnogo prezgodaj odšel od nas in od našega kolektiva.

JANI KLANČAR

Iz vojske nam pišejo

Nalazim se u Raški i puno pozdravljam sve radnike Gradisa.

Kovačević Jusuf
V.P. 1365
36355 Raška

Vsem delavcem Gradisa želim uspešno leto 1980, posebej pa tistim v TOZD Lesno industrijski obrat Škofja Loka.

Ereiz Drago
V.P. 6109-7
71002 Sarajevo

V skupnih službah smo v ZSMS sprejeli nove člane

Volilna konferenca OO ZSMS v skupnih službah

Ob izteku leta 1979 smo mladinci v skupnih službah imeli volilno konferenco, na kateri smo izvolili organe OO ZSMS. Pred tem je dosedanja predsednica Bojana Juvan podala poročilo o delu v letu 1979 in ob pregledu dela posameznih komisij še posebej pohvalila komisijo za splošni ljudski odpor, ter poudarila, da so bili programi drugih komisij v glavnem uresničeni.

V razpravi o poročilu je bilo poudarjeno le, da se za posamezne akcije ne bi smeli angažirati le posamezni predsedniki komisij, temveč

tudi drugi člani komisij in mladine.

Za predsednika je bila ponovno izvoljena Bojana Juvan, za sekretarja pa Griljc Marjan. Blagajnik je Irena Bahar. Za predsednike posameznih komisij so bili izvoljeni: predsednik komisije za IPD Pukišaš Mirjam, predsednik kadrovske komisije Renata Godec, predsednik komisije za kulturo in informacije Cveto Pavlin, predsednik komisije za šport in rekreacijo Polajnar Alojz in predsednik komisije za SLO Marko Martelj.

C. P.

Ker je bila volilna konferenca OO ZSMS tik pred novim letom smo se še malo povsneli

Zahvala

Sindikalni podružnici TOZD Kovinski obrati, Šmartinska 32 in njenim članom se iskreno zahvaljujem za denarno pomoč.

Globoko in iskreno sem bil vesel in srečen, da me kolektiv še

ni pozabil, čeprav nisem več med vami.

Vsem še enkrat iskrena hvala za pozornost.

Sintič Jože

Mladi zadovoljni

Usposabljanje mladink in mladincev na seminarjih se je pokazalo kot uspešno, zato smo na sestanku koordinacijskega sveta ZSMS GIP GRADIS sprejeli sklep o organizaciji takega seminarja za vsa vodstva OO ZSMS. Na seminar so prišli iz vseh naših TOZD, razen iz mariborskega projektivnega biroja in lesnoindustrijskega obrata iz Škofje Loke.

Delovna skupina za pripravo seminarja je dobro opravila svoje delo; teme, ki jih naj bi obravnavali, so izbrali na osnovi predlogov iz OO ZSMS, bile pa so naslednje:

1. delo v skupini in vodenje sestanka
2. kadrovska politika
3. ZZD, odnos med TOZD in DSSS
4. nagrajevanje po delu

Predavatelje za te teme smo poskušali pridobiti iz vrst Gradisovcev, kar nam je tudi uspelo. Poslušali smo predavanja Jerneja Jeršana, Janka Štoka, Zvoneta Žagarja, od zunanjih predavateljev pa smo poslušali tov. Skoka in tov. Zupana.

Iz anketnih listov, ki so jih izpolnili udeleženci seminarja, je razvidno, da so bili zadovoljni s kvaliteto predavanj in s temami, pogrešali pa so razgovore po predavanjih. Da tega ni bilo, so bile krive med drugim tudi vremenske razmere, ki so povzročale, da so naši predavatelji zamujali in je bilo premalo časa za kasnejšo razpravo. Seminar je bil preveč oddaljen od običajnih poti in centrov.

Udeležba na seminarju je pokazala, da si mladina želi izpopolniti znanje na vseh področjih. Posebej je treba poudariti kvaliteto pogovora o kadrovske socialni problematiki ter nagrajevanju po delu. Mogoče je to pokazatelj, da smo premalo obveščeni o dogajanju v delovni organizaciji, zato je naša naloga v bodoče, da posvetimo več pozornosti informiranju. Ob zaključku seminarja smo tako sprejeli tudi sklep, da v Gradisovem vestniku objavimo zanimivosti po posameznih temah, tako da bodo vsi mladi seznanjeni z delom na seminarju.

DJURO LIČANIN

Seminar za mlade gradisovce

S pomočjo Centra za izobraževanje je koordinacijski odbor Gradisove mladine organiziral seminar za mlade iz vseh naših TOZD. Seminar je bil nad Jezerskem konec decembra lanskega leta. Seminar je bil dobro pripravljen in mislim, da bi bilo potrebno taka predavanja tudi v bodoče posredovati mladim delavcem. Pa poglejmo kako sem skozi pesem videl naše srečanje:

En dan smo se pač za seminar dogovorili,
da bi vendar nekaj znanja na njem pridobili
prav gotovo pa z njim res nič izgubili.

Glede mesta je b'lo na začetku nekaj tud' težav,
pa smo se končno le na Jezerskem zbrali
in kot tolikokrat — tud' zdaj imeli prav
saj so gostitelji tam res vse od sebe dali.

Kar se naše točnosti tiče
res nismo b'li najboljši,
pa kaj ko od starejših se tako učimo
in marsikatero napako od njih prisvojimo.

Predavatelji so nas marsikaj naučili
vendar jim ni šlo vse po planu —
vremenska kriza in stiska časa bila je huda,
zato so nas prehitro zapustili.

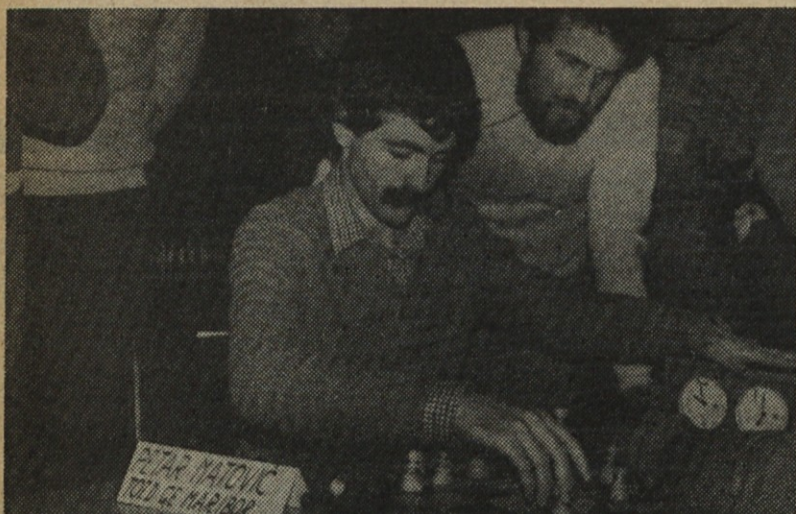
Za debato čas smo si pustili,
v njej dotaknili se problemov in napak,
prave resnice smo se polotili:
v bodoče več delat' — naj se zaveda vsak!

Ob večerih smo se skupaj zbrali,
da bi se še bolj spoznali,
za prijetno vzdušje in zabavo
je Jezersko kar mesto pravo.

Kljub vsemu — predavanja smo dočakali z bistro glavo
vse ure smo pozorno poslušali
in prav to je tisto »pravo«,
za kar so nas na seminar poslali.

Kot vidite smo lepo končali,
vse obveznosti pošteno poravnali
potem smo se domov peljali
da bi tovarišem v tozdu svojim znanjem pomagali.

MILENKO NIKIČ

Okrog najbolj zanimivih partij so se vedno zbirali šahisti, ki so svojo partijo že končali

Zmagovalci gradisovega šahovskega turnirja, z leve proti desni: Rajko Ivić, Maksimilijan Dular in Petar Oratović

4. Gradisov šahovski hitropotezni turnir

Mariborčani najboljši šahisti

»Četrti tradicionalni gradisov šahovski hitropotezni turnir je izredno uspel. Zaslugo za to ima organizator turnirja tozd GE Ljubljana — okolica, predvsem pa glavni organizator in vodja tekmovanja Ivić Rajko,« je ugotovitev, s katero so se šahisti razšli po dvodnevem napornem tekmovanju.

Na turnirju, ki je bil 22. in 23. decembra v veliki sejni sobi v Skupnih službah, se je pomerilo 31 šahistov. Igrali so po Bergerjevem sistemu, kar pomeni vsak z vsakim. Prav za-

radi sistema tekmovanja, le-ta je bil izredno utrudljiv, saj so igrali v soboto cel dan in v nedeljo do treh popoldan. Končni rezultati so pokazali, da imajo najboljše šahiste v GE Maribor, saj se je med osem prvouvrščenih uvrstila kar peterica šahistov iz tega tozda.

Po končanem prvem dnevu tekmovanja je na turnirju nastopil slovenski šahovski vele mojster Bruno PARMA (po najnovejših ratingih FIDE zaseda 62. mesto, kot četrti najboljši Jugoslovan z ratingom

2.520, vodilni je še vedno Karpov z ratingom 2.725) in je z našimi šahisti odigral simultanko. Po skoraj štiriurnih bojih na 32 deskah je vele mojster Parma premagal vse naše šahiste, edino je Grindl uspel remizirati.

Končna razvrstitev najboljših osmerice, ki bo tudi sestavljala našo ekipo za ŠIG 80 je taka:

1. Maksimilijan DULAR (GE Maribor) 28 točk
2. Rajko IVIĆ (GE Ljubljana —

okolica) 27 točk

3. Petar MATOVIĆ (GE Maribor) 26,5 točk

4. Štefan BALAJC (GE Maribor) 24 točk

5. Vlado BERKE (DS SS) 21,5 točk

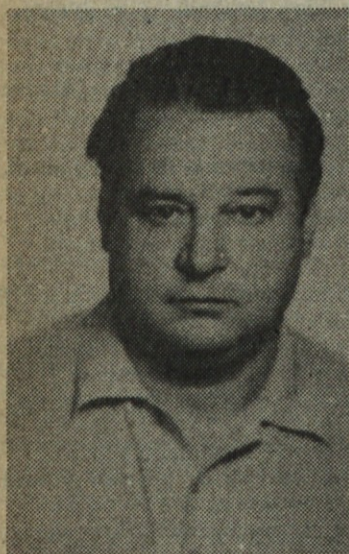
6. Sreto ZAKIĆ (GE Ljubljana) 20 točk

7. Andrija JOVANOVIĆ (GE Maribor) 19,5 točk

8. Milan GRINDL (GE Maribor) 19 točk

C. PAVLIN

Štefan Kramberger — petdesetletnik

Štefan Kramberger

V decembru preteklega leta je praznoval svoj 50. rojstni dan Štefan Kramberger, KV strojni ključavničar iz mariborskih Kovinskih obratov.

Veliko gradisovcev pozna Štefana tudi s strani našega časopisa, saj so o njem že veliko napisali, predvsem v zvezi z njegovo humano aktivnostjo na področju organiziranja krvodajalstva v mariborskih Kovinskih obratih. Doslej je že 76-krat daroval svojo kri; in kot pravi sam, bo, kolikor mu bo to zdravje omogočalo, s to obliko pomoči človeku nadaljeval tudi v prihodnje.

Na priložnostnem tovariškem srečanju smo mu sodelavci podarili primerno praktično darilo in mu zaželeli obilo zdravja ter mnogo uspehov na področju njegove humane aktivnosti.

SODELAVCI

Dvodnevno tekmovanje je od šahistov zahtevalo precej naporov

Vele mojster Bruno Parma je odigral simultanko z našimi šahisti

Ekipni turnir Gradisa v kegljanju za ženske in moške

Dvakrat prva delovna skupnost skupnih služb

V okviru priprav na letni ŠIG-80 je konferenca OOS Gradisa, komisijska za šport in rekreacijo organizirala ekipni turnir Gradisa za ženske in moške ekipe. Turnir je bil organiziran na domačem kegljišču, dne 18. in 19. 1. 1980.

Nastopilo je 13 moških ekip in 3 ženske: skupno 12 tekmovalk odnosno 75 tekmovalcev. Moška ekipa je štela 6 tekmovalcev in sicer v panogi 6x100 lučajev, ženska pa 4 tekmovalke v panogi 4x100 lučajev.

Med ženskimi ekipami so prepričljivo zmagale tekmovalke DSSS v postavi: Marčič Darka, Klemenčič Dora, Pervanja Lojzka, Meglič Ida in rezerva Kocjančič Joži. Drugo mesto so zasedle tekmovalke JES-SENIC in tretjemesto tekmovalke iz Kopra.

1. DSSS 1375 kegljev
2. Jesenice 1135 kegljev
3. Koper 980 kegljev

Pri moških ekipah, pa je bila konkurenca precej hujša, saj pričajo številni rezultati, ki so jih ekipe dosegle, kar pa mogoče na prvi pogled rezultatov ne daje vtisa, vendar se moramo zavedati, da so taki rezultati doseženi na Gradisovem kegljišču,

ki velja za eno najtežjih zelo dobri.

Po prvem dnevu tekmovalja so zelo dobro metali delavci DSSS in presenetljivo premagali med drugim tudi ekipo SPO Ljubljane. Najbolj zanimanjem smo pričakovali naslednji dan ekipo KO Ljubljana, ki je veljala za favorita, vendar tudi njim lučaji niso najbolje šli tako, da so na koncu presenetljivo uvrstili šele na 4. mesto. Omeniti velja zelo dobro ekipo iz TOZD GE Jesenice, ki se je na koncu uvrstila na visoko drugo mesto.

Tako je v končnem vrstnem redu ostala prva ekipa DSSS v postavi Jesenovec Tone, Kogoj Bojan, Mertelj Marko, Galič Milan, Curk Tone in Nučič Janez.

Drugo mesto je zasedla ekipa TOZD GE Jesenice v postavi Tarman Drago, Ružiči Jure, Rupnik Rado, Pahar S., Češnjak Tone in Simeonov S. in tretje mesto ekipa SPO Ljubljana v postavi Novinec Vinko, Tekavec Janez, Petrič Matija, Golub Boris, Kajba Rudi in Sobočan Marjan.

1. DSSS	2254 kegljev
2. Jesenice	2240 kegljev
3. SPO	2238 kegljev
4. KO Ljubljana	2225 kegljev
5. OGP	2187 kegljev
6. Koper	2129 kegljev
7. Ptuj	2066 kegljev
8. Ljubljana	2039 kegljev
9. Ravne	2039 kegljev
10. Lj.-okolica	2009 kegljev
11. KO Maribor	1859 kegljev
12. Železokrivnica	1758 kegljev
13. PB Ljubljana	1705 kegljev

Ker pa smo ta turnir organizirali z namenom, da dobimo ožji izbor tekmovalcev, kateri bi potem eventualni lahko prišli po nadaljnjih tekmovaljih v moško in žensko ekipo Gradisa, katera nas bo zastopala na predtekmovalju ŠIG-80, v kegljanju smo istočasno na tem tekmovalju pripravili priznanja za najboljše posameznice, odnosno posameznike.

Med ženskimi je slavila prvo mesto Marčič Darka s 371 podrtimi keglji, drugo mesto Klemenčič Dora z minimalno razliko 367 podrtimi keglji in tretje mesto Pervanja Lojzka s 351 podrtimi keglji. Sledijo Baloh Cilka s 309, Rebolj Mimi s 298, Ceta Milka s 297, Meglič Ida s 286 podrtimi keglji, itd.

Med moškimi je prepričljivo osvojil prvo mesto Tarman Drago s 412 podrtimi keglji, drugo mesto je zasedel Kogoj Bojan s 404 podrtimi keglji, tretje mesto pa je osvojil Novinec Vinko s 393 podrtimi keglji. Omeniti velja še tekmovalca Šauprl Pavla in Černivec Ludvika, ki sta imela isti rezultat kot tretje uvrščeni, 393 kegljev, vendar slabšo razliko na čiščenje, tako da sta zasedla četrto, odnosno peto mesto. Sledijo šesti Cedilnik Blaž s 392, sedmi Fortuna Miha s 386, osmi Praprotnik Ivo s 384 deveti Sobočan Marjan s 383 in deseti Curk Tone s 382 podrtimi keglji.

Tekmovalje je potekalo v športnem prijateljskem duhu in enotno mnenje vseh udeležencev je bilo, da bi takšnih in podobnih srečanj moralo biti mnogo več, saj se le tako ohranjajo in krepijo prijateljske vezi med našimi delavci.

Organizator športne rekr.
POLAJNAR ALOJZ

Nagradna križanka v današnji številki

Rešitve križanke iz novembrske številke GV:

vodoravno: Stradivari, tripanosom, rokovnjač, atoli, anis, san, Osaka, T, trinog, mi, ar, reicdiva, EMO, osarij, rarog, JT, Vladimir, K, in, Mae, Ilovor, leksikon, tolkala, junaki, amaro, nak, urar, NK, APA, Čop, Polifem, AP, uk, elita, vamp, stoja, N, Eire, Narev, istranka, Rozman, čelisti, Zvezdara, Adi, Tartar, nepar, Rakek, Kola, Inari, NATO, apač, Karas.

Pri žrebanju rešitve te križanke so imeli srečo naslednji naši delavci:

1. nagrada 300 din: Ščavničar Stanko, GE Maribor
2. nagrada 200 din: Ravnikar Mavricij, Centralno skladišče
3. nagrada 100 din: Bohl Erna, KO Maribor

Rešitev križanke iz novoljetne številke GV:

VODORAVNO: vrtočlavo, Sergej, Ibar, emu, naprava, bide, da, RIV, pri, Laos, Aco, starinar, ovce, Al, prevlada, r, ami, T, ioni, Dostal, GEA, spojina, tar, Krn, Inari, LR, skladi, okan, sever, melos, BA, udav, paberka, A, Otmar, AŽ, I, Ares, voznik, EL, oni, salame, Mile, sani, Jalisco, Rok, Metz, HIC, Esma, TA, Avon, IC, Ranko, ozelot, Onatas, RK, matineja, semafor, Snoj, pezeta, žoga, kila, Akim, anis.

Čestitka na črticah: VSEM DELAVCEM GRADISA ŽELIMO SREČNO NOVO LETO

Izžrebani so bili naslednji:

1. nagrada 300 din: Zorko Zdenka, Gospodstva 19, 62392 Mežica
2. nagrada 200 din: Klotčnik Peter, Vita Kraigherja 8, Maribor
3. nagrada 100 din: Veber Borut, Bokalova 19, Jesenice.

Za današnjo križanko veljajo iste »propozicije« kot ponavadi, rešitve pa pošljite do 25. februarja 1980 na naslov GIP GRADIS LJUBLJANA, Uredništvo Gradisovega vestnika, Šmartinska 134 A.

Veliko sreče!

Razpis seminarjev za strojno stroko

Zveza strojnih inženirjev in tehnikov razpisuje za leto 1980 informativne seminarje v zvezi z opravljanjem strokovnega izpita na podlagi določila 16. člena Zakona o graditvi objektov (Ur. l. SRŠ, št. 42-73). V smislu omenjenega določila morajo imeti delavci, ki izdelujejo tehnično dokumentacijo, opravljajo nadzor nad njo, odgovorni vodje del in nadzorni organi nad deli opravljen strokovni izpit. Namen teh seminarjev je omogočiti, oziroma olajšati kandidatom pripravo za strokovni izpit iz strojne stroke.

Seminarji bodo organizirani za smeri: INSTALACIJE, ENERGETIKE, TRANSPORT IN TEHNOLOGIJA.

Seminarji v letu 1980, oziroma strokovni izpiti iz strojne stroke (pisni del: 9. 2., 22. 3., 14. 6., 11. 10. in 6. 12. Tem rokom ustrezno bodo organizirani tudi seminarji, v kolikor bo za poedine seminarje zadostno število prijav.

Prijave za udeležbo na seminarju, sprejema KSS — Center za izobraževanje.

GRADISOV VESTNIK izdaja organizacija združenega dela gradbeno industrijskega podjetja Gradis v Ljubljani. Izhaja mesečno v 9800 izvodih. Ureja ga uredniški odbor v sestavi: Loti Vodopivec, Franjo Štromajer, Ivanka Pogačnik, Vinko Damjan, Štefan Zemva, Vinko Kolečko in Nada Muminović. Glavni in odgovorni urednik Lojze Cepuš. Tehnični uredniki: Matija Krnc. Tiska: Tiskarna Ljudskopravica v Ljubljani. Naslov uredništva: GIP Gradis Ljubljana, Šmartinska 134 A, Ljubljana.

Nagradna križanka

